

KWARTALNIK ISSN 1509-3735

TARNOGRODZKI

NUMER 91

ROK XXIV

2023

*Wesołego
Alleluja.*

*Zdrowych i radosnych świąt
oraz ciepłej rodzinnej atmosfery
przy wielkanocnym stole.
Niech ta Wielkanoc będzie
dla nas wszystkich
zapowiedzią odrodzenia
pokoju na świecie
oraz nadzieją na lepsze
spokojne i pomyślne czasy*

*Dariusz Dotomisiewicz
Przewodniczący
Rady Miejskiej*

*Paweł Dec
Burmistrz Tarnobrogu*

19 marca 2023 r. odbyła się uroczystość religijno – patriotyczna upamiętniająca 80. rocznicę pacyfikacji wsi Różaniec.

Po II wojnie światowej, Bł. Stefan Kard. Wyszyński, ówczesny biskup lubelski tak opisywał wieś Różaniec: „Droga wiedzie przez wieś Różaniec, gdzieś koło Tarnogrodu. Kapliczka, wokół niej mogiły dorosłych i mogiłki niemowląt. Istne wzgórze śmierci! To ofiary rzezi, straszliwej zbrodni niemieckiej. A wśród mogiłek bracia i siostry, matki pomordowanych. Wszystko tu płacze wspomnieniem, wbrew woli. Nie można oprzeć się łzom.

Wieś ogromna, ale bez chaty, bez stodoły. Wstępując do szkoły: barak o ścianach świecących niebem, natłoczony. Dzieci około sto pięćdziesiąt. Pytam: «Dzieci, kto z was był wywieziony do Niemiec?».

Podniosły się niemal wszystkie rączki. Iluż nie wróciło!? A ci co wrócili, zastali we wsi Różaniec pustkowiem i różaniec... moglił przy kapliczce. Chodzi się tu bez butów; nawet do szkoły, ale szkoła pełna. Nie ma tu chat, nie ma obór, spichlerzy, nawet drzew, nawet całych kamieni, ale jest szkoła, jest dziatwa, jest wiara w Boga, jest wola życia”

W latach 1939- 1945 Różaniec kilkakrotnie padał ofiarą hitlerowskich akcji represyjno-wysiedleńczych. Bardzo głęboko w pamięci mieszkańców Różańca pozostał straszny obraz tragedii, jaka rozegrała się w Różańcu 18 marca 1943 r. Tego dnia o świcie wieś została otoczona przez jednostki niemieckiego Wehrmachtu, SS i żandarmerii.

„Tragedia rozpoczęła się o 6.00 rano. We wsi zatrzymały się samochody i rozpoczął się atak. Nieustannie słysząc było eksplozje granatów i strzały. W ciągu dwóch godzin wschodnia część wsi stanęła w płomieniach. Ludzi spędzano w tzw. punkty. W pierwszej części Różańca takie miejsce wyznaczono na moście koło rozlewni mleka. Wiatr skierował ogień w kierunku środkowej części wsi. Niemcy polecieli go gasić. Niestety ich decyzja szybko uległa zmianie i już o godz. 8.00 w płomieniach stanęła również ta część Różańca. Nielicznym mieszkańcom udało się uciec dzięki schronieniu w dymie i w wodzie pod mostami. Oprawcy strzelali do ludzi ratujących resztki swojego dobytku. Zabierali kosztowne przedmioty.

Tropiono nas jak zwierzęta.

Wyjątkowo okrutny był jeden z nich. Znał język polski. Biegał od jednego do drugiego gospodarstwa i strzelał do każdego, kto stanął na jego drodze. Kilkanaście osób z sąsiedztwa zginęło z jego rąk. Pastwił się nad ludźmi. Pięciu kazał przechodzić przez kładkę, strzelał w głowę. Zginęły kolejne cztery osoby. Jedną z ofiar był Maciej Bukowiński, uczestnik I wojny światowej. Ranny w twarz, leżał bez ruchu na ziemi. Niemiec zabił również matkę małych bliźniąt. Ciało leżało na progu płonącego domu. Tylko ta część, która leżała na podwórku, nie spłonęła. W innym domu zabił matkę i babcię. Chciał również

zastrzelić syna, ale temu udało się ukryć w dymie. Siał postrach.

Ludzie ostrzegali się przed jego nadejściem, krzykali: «Uciekaj, bo idzie taki, co zabija». Oprawca wspólnie z innym Niemcem palił kolejne domy. Z komory zabierali najcenniejsze rzeczy. Ci, którzy próbowali uciekać, zostali zabici. Nie wszyscy byli tak wyjątkowo okrutni. Jeden z nich pozwolił wyprowadzić zwierzęta z płonących budynków i zabrać z domu najpotrzebniejsze rzeczy. Niemcy zaganiali ludzi w wyznaczone punkty. W drugiej części Różańca było to miejsce obok figury. Tu ocalał nas Jezus Chrystus. Oddzielono kobiety z dziećmi do lat 14

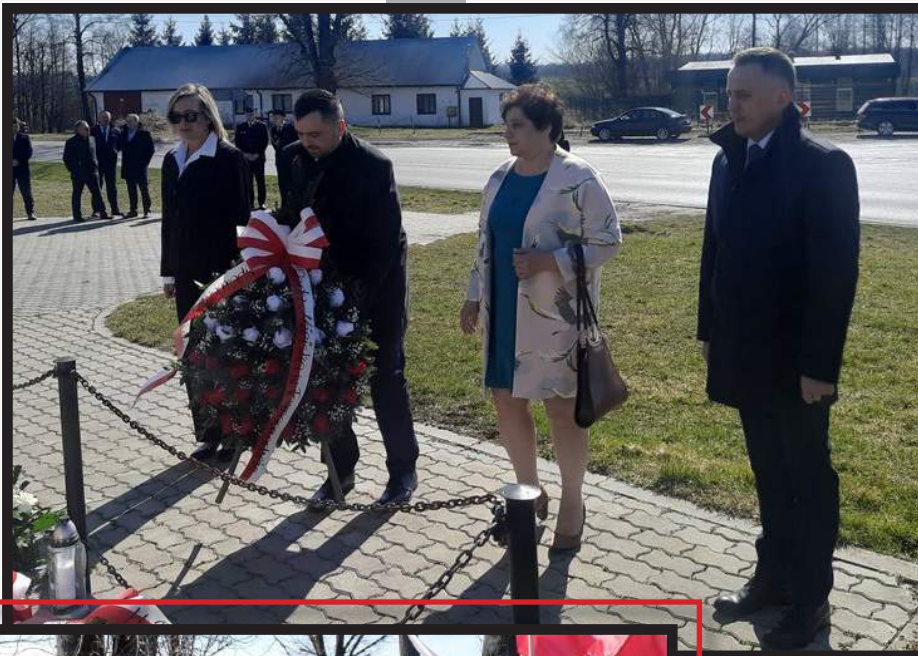
i mężczyzn powyżej 60. roku życia. Tym ostatnim kazano położyć się przy drodze twarzą do ziemi. W międzyczasie wojskowi oczekiwali na rozkaz, trzymając w rękach karabiny maszynowe. Po pewnym czasie czarnym samochodem przyjechało dwóch oficerów. Jeden z nich chciał wydać rozkaz strzelania do ludzi, ale drugi, starszy, bronił mężczyzn, mówiąc, że nie było takiego rozkazu. Doszło do sprzeczki między nimi. Kłócili się o to, co zrobić z ludźmi, którzy stracili domy. Bali się, że jeśli ich wypuszczą, ci pójdą do lasu. Rozmowę Niemców słyszał wysiedleńca z poznańskiego, który znał niemiecki i potem o wszystkim opowiedział.

Wreszcie zapadła decyzja, by leżący mężczyźni wstali. Wszystkich zapędzono na plac zwany «Księżym Ogrodem». Byli już tam mieszkańcy z Różańca Pierwszego.

Około godziny 14:00 Niemcy wybrali mężczyzn powyżej 60 lat i kobiety z dziećmi do lat 14, tworząc drugą grupę. Z tej grupy mężczyźni, którzy wyglądali młodziej i dzieci wyższe niż wskazywał na to wiek, przechodzili

80
rocznica
pacyfikacji
Różańca
19 marca 2023 r.

do pierwszej grupy z obawy, że grupa starców i dzieci zostanie rozstrzelana. Niemcy ustawili liczących od 14 do 60 lat w szeregi. Przeprowadzili dwóch schwytych sówietów. Ci mieli wskazywać osoby, które znają. Pierwszy wskazywał, drugi kulawy powiedział, że nie zna nikogo, bo dopiero wczoraj przyszedł. Byłem tego świadkiem. Stałem w szeregu. Po jakimś czasie zapędzono nas pieszo do Tarnogrodu. Tam zamknięto w kościele. Wieczorem i nocą wywożono do obozu w Zwierzyńcu” – tak opisał ten dramat mieszkaniec Różańca Józef Larwa, syn Wawrzyńca, a odczytał i przypomniał przed mszą św. sołtys Różańca Drugiego – Czesław Larwa. Na rocznicowe uroczystości

uroczyste zawieszenie obrazu Prymasa Tysiąclecia. W uroczystej mszy świętej w intencji pomordowanych w latach 1939 -1945 mieszkańców Różańca w kościele pw. św. Antoniego Padewskiego przewodniczył i homilię wygłosił J.E. ks. bp. dr hab. Mariusz Leszczyński, w której wskazał, że „stojąc przed pomnikiem uzmysławiamy sobie ofiarę, jaką naszym przodkom przyszło zapłacić podczas II wojny światowej”.

We mszy św. uczestniczyli także: ks. Dziekan Jerzy Tworek, ks. Franciszek Kościelski, ks. Stanisław Skrok, ks. Józef Komosa. Podczas uroczystości przybyłe delegacje i wszyscy uczestnicy w akompaniamencie Tarnogrodzkiej Orkiestry Dętej odśpiewali hymn narodowy oraz złożyli wieńce przy pomnikach ofiar niemieckiego terroru podczas II wojny światowej w Różańcu Pierwszym i w Różańcu Drugim. „Dziękuję wam, mieszkańcy

Różańca, za waszą troskę i pamięć o waszych przodkach, którzy oddali swoje życie za Polskę. Jestem z tego bardzo dumny i chylę za to przed wami czoła. Ale chyba najważniejsza jest duma tych osób, które oddały życie podczas II wojny światowej z tej miejscowości i patrz teraz na nas z góry i są dumni z tego, jak wygląda Polska i jak wygląda Różaniec – wspaniała, nowoczesna, piękna miejscowość, silna mądrością i pracowitością swoich mieszkańców” – podkreślał Paweł Dec – burmistrz Tarnogrodu.

W obchodach uczestniczyli: Poseł na Sejm RP – Sławomir Zawiślak, Senator RP – Jerzy Chróścikowski, w imieniu

Poseł na Sejm RP – Beata Strzałki – Ryszard Szponar, w imieniu Wojewody Lubuskiego Lecha Sprawki – Monika Zawiślak – Dyrektor Delegatury w Zamościu, przedstawiciele lokalnych władz samorządowych: starosta biłgorajski – Andrzej Szarlip, burmistrz Tarnogrodu – Paweł Dec, zastępca burmistrza Tarnogrodu – Tomasz Legieć, przewodniczący Rady Miejskiej w Tarnogrodzie – Dariusz Dołomisiewicz, wiceprzewodnicząca Rady – Elżbieta Zań, radni Rady Miejskiej – Barbara Sarzyńska, Bronisław Misiągiewicz, Mariusz Graszka, Ryszard Szponar i Czesław Larwa (zarazem sołtys Różańca Drugiego), sołtys Różańca Pierwszego – Marian Strus,

złożyły się: przemarsz uczestników obchodów sprzed remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Różańcu Drugim do kościoła pw. św. Antoniego Padewskiego w asyście Tarnogrodzkiej Orkiestry Dętej oraz okolicznościowa akademia z montażem słowno-muzycznym, przygotowana przez pedagogów i uczniów Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim, przypominająca tragiczną historię mieszkańców Różańca.

Podczas uroczystości w kościele pw. św. Antoniego Padewskiego nastąpiła intronizacja i instalacja relikwii Bł. Stefana Kard. Wyszyńskiego oraz poświęcenie i

dr hab. Jacek Romanek – Naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Lublinie, Jacek Rogala – z Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa IPN w Lublinie, delegacja Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego im. Wincentego Witosa w Różańcu z dyrektorem szkoły – Zbigniewem Właziem, gronem pedagogicznym i uczniami, delegacja ze Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim z dyrektorem szkoły – Bogdanem Antolakiem, gronem pedagogicznym

Różańca było przybycie delegacji rodziny Jamińskich. Cała rodzina relacjonuje: „Dziś jest wzruszająca uroczystość szczególnie dla tych, którzy tu się urodzili i mieszkali, ale musieli uciekać i już tu się nie osiedlili.

Przykładem jest rodzina Antoniego i Anny Jamińskich. Hitlerowcy zabili Annę Jamińską i jej matkę Marię Zawada a ich ciała spalili wraz z budynkami i całym obejściem. Pacyfikację przeżył Antoni Jamiński oraz trójka jego małych dzieci – Jasio: 5 lat, Janina: 3 latka i Marysia: pół roku. Niestety przed końcem wojny naziszi

znaleźli i zamordowali Antoniego Jamińskiego”. Potomkowie trójki dzieci Antoniego i Anny Jamińskich od lat przyjeżdżają do Różańca, by uczestniczyć w kolejnych rocznicach pacyfikacji wsi i jak wskazują: „te uroczystości stały się dodatkową okazją do kolejnych spotkań rodzin m.in. Kowalczyków, Jamińskich i Kędzierskich – ugruntowując rodzinne korzenie,

i uczniami, Stowarzyszenie Kombatanów R.P. i Osób Represjonowanych Miasta i Gminy w Tarnogrodzie, delegacje Ochotniczej Straży Pożarnej w Różańcu Pierwszym i w Różańcu Drugim, Społeczny Komitet Utrwalania Dziedzictwa Historycznego i Patriotycznego Ziemi Tarnogrodzkiej, delegacja z rodziny Jamińskich. Całą uroczystość uświetniała Tarnogrodzka Orkiestra Dęta wraz z kapelmistrzem Grzegorzem Szejnem. Jednym z akcentów uroczystości 80. rocznicy pacyfikacji

odwiedzin dawnej lokalizacji spalonego obejścia i są bodźcem do pielęgnowania pamięci o tych co odeszli”.

Urząd Miejski w Tarnogrodzie

W Tarnogrodzie przygotowania do świąt - XVII Regionalne Warsztaty Zdobienia Pisanek

W Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury po raz siedemnasty odbyły się Regionalne Warsztaty Zdobienia Pisanek. Na zaproszenie dyrektorki Renaty Ćwik przybyły zaprzyjaźnione artystki ludowe, które od lat dzielą się z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi swoją wiedzą i umiejętnościami. Na początku przemówiła dyrektor Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury Renata Ćwik, która powitała uczestników i gości i przedstawiła mistrzynię rękodzieła. Warsztaty uroczyste otworzył Burmistrz Tarnogrodu Paweł Dec. Tradycyjnie – jak co roku - kustosz Muzeum w Przeworsku etnograf Katarzyna Ignas wygłosiła wykład okolicznościowy. Tym razem nosił on tytuł „Od wstępnej środy do zielonych świątek – o bogactwie współczesnej obrzędowości wiosennej”. Podczas uroczystego otwarcia głos zabrała również Anna Terlecka, która reprezentowała Narodowy Instytut Dziedzictwa. Danuta Płoucha z Biszczy uczy uczestników warsztatów techniki malowania akrylem. W tej metodzie wydmszki z jajek traktuje się jak podobrazia: gruntuje jasną lub ciemną farbą, rysuje szkic,

który pokrywa się jasnym beżem, a następnie wykonuje dokładny projekt jasnobrazową farbą. Na jajkach można namalować wszystko: sceny z

kwiaty, zwierzęta, postaci, książek – możliwości są nieograniczone. Kolejna faza to kolorowanie i cieniowanie. Gotowe pisanki pokrywa się potrójną warstwą lakieru, który nie tylko nadaje im połysk, ale również wydobywa głębię barw. Metoda akrylowa jest bardzo wdzięczną – w odróżnieniu od batiku lub wydrapywania – techniką. Wszystko można poprawić, zamalować i zacząć od nowa, co jest niemożliwe przy innych metodach. Kolory są wodoodporne i trwałe, nie płowieją nawet po wielu latach.

Mistrzynią wydrapywania pisanek jest Janina Pelc z Dobryłówki (koło Dorohuska) Od wielu lat wykonuje pisanki z kurzych oraz gęsich jaj. Stosując tę metodę, najpierw trzeba pomalować jajka barwnikami, a następnie przy pomocy ostrego narzędzia nanieść wzory. Ta technika nie jest łatwa,

wymaga bardzo dużej precyzji i skupienia. Źle wydrapanego jajka nie da się już poprawić. Dzieci i starsi dzielnie tworzyli drapanie wzory pod okiem pani Janiny. Artystka prezentuje swoje prace na licznych wystawach, konkursach i kiermaszach, zdobywa liczne nagrody i wyróżnienia. Metody batikowej po raz kolejny dzieci, młodzież i dorośli uczyli się od Katarzyny Zygmunta z Korytkowa Dużego. Pasją pani Katarzyna zaraziła swoje dwie wnuczki, które towarzyszyły jej w czasie

swoje dwie wnuczki, które towarzyszyły jej w czasie

warsztatów. Do wykonania pisanki techniką batikową potrzebne są ugotowane jajka, najlepiej w białych skorupkach, wosk pszczeli i ogień – kiedyś stosowano lampkę naftową, dziś pani Katarzyna korzysta z lampki oliwnej. Kolory nakłada się jeden na drugi. Zaczyna się od

najjaśniejszego, stopniowo coraz ciemniejsze i na końcu tło. Technika ta jest metodą, w której efekt pracy do końca pozostaje niespodzianką, bo dopiero, kiedy na koniec podgrzeje się i zetrze wosk, widać, co powstało w wieloetapowym procesie „pisania”. Magdalena Futoma z Tarnobrodu uczyła techniki wyklejania materiałem i sznurkowej. To metoda „najbezpieczniejsza”, ponieważ ozdabia się jajka styropianowe. Mogą ją z powodzeniem stosować najmłodsi, ponieważ szybko można osiągnąć upragniony efekt, no i jajka nie da się zbić. Dekorowanie sznurkami wymaga od uczestników trochę więcej cierpliwości i precyzji, ale efekt zawsze bardzo cieszy. Teresa Fus z Księżpola uczyła na warsztatach techniki wykonywania kwiatów z bibuły i krepiny. Dzieci, młodzież i dorośli tworzyli według jej wskazówek kolorowe wiosenne kwiatki, którymi będą mogli przyozdobić palmę wielkanocną i świąteczny stół. Podczas dwóch dni gościliśmy prawie 400 uczestników z czternastu placówek z powiatu biłgorajskiego. Odwiedzili nas uczniowie Zespołu

Szkoł Zawodowych i Ogólnokształcących w Biłgoraju, Szkoły Podstawowej im. Marii Curie – Skłodowskiej w Tarnogradzie,

Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Łukowej, Szkoły Podstawowej im. ks. Jana Twardowskiego w Biłgoraju, Szkoły Podstawowej im. bł. kard. Stefana Wyszyńskiego w Korchowie Pierwszym, Szkoły Podstawowej im. hetmana Jana Zamojskiego w Bukowinie, Szkoły Podstawowej w Smółsku, Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Księżpolu, Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej, Szkoły Podstawowej im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim, przedszkolaki z Przedszkola Miejskiego w Tarnogradzie i z

Samorządowego Przedszkola nr 2 w Biłgoraju, podopieczni Środowiskowego Domu Samopomocy w Tarnogradzie i Młodzieżowego Domu Kultury w Biłgoraju oraz członkinie Klubu Seniora z Tarnobrodu. Wszyscy zabrali do domów imponujące efekty swoich artystycznych zmagania. Będą one zdobić wielkanocne stoły, palmy i koszyczki. Dziękujemy za tak liczne uczestnictwo i zapraszamy na warsztaty za rok. Głównym organizatorem wydarzenia było Towarzystwo Kultury Teatralnej Ziemi Lubelskiej we współpracy z Tarnogradzkim Ośrodkiem Kultury i Tarnogradzkim Towarzystwem Regionalnym. Patronat i wsparcie finansowe zapewnili

Burmistrz Tarnobrodu i Starosta Biłgorajski.

Monika Komosa

Tarnogrodzki flirt z Melpomeną. Cz. II

Teatr Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury w latach 1964 – 2022

W 1967 roku Władysław Dubaj, ówczesny kierownik Gromadzkiego Domu Kultury w Tarnogrodzie, zakłada Amatorski Zespół Teatralny. W 1967 roku w ramach obchodów 400 – lecia Tarnogrodu grupa wystawia sztukę Aleksandra Fredry „Gwałtu, co się dzieje”. W 1976 roku Amatorski Zespół Teatralny wpisany zostaje

w poczet członków Towarzystwa Kultury Teatralnej, a wystawione przezeń „Wesele tarnogrodzkie” staje się wydarzeniem na miarę kraju. Zespół reaktywowano w roku 2000, przygotowując prapremierę sztuki „Moralność pani Dulskiej”.

Dziś tarnogrodzki teatr to kilkunastoosobowa grupa miłośników teatru, która poświęca swój czas na amatorską grę aktorską. Tworzą go: Anna Kaczor, Magdalena Grabińska – Serek, Halina Konopka, Irena Postrzech, Ryszard Kowal, Benedykt Syty, Janusz Skubisz, Bogusław Gieruła, Zenon Krasowski, Jan Pułapa, Zbigniew Kordulasiński. Spektakle reżyseruje Helena Zajęc, a scenografię do nich wykonuje Władysław Dubaj. Zespół prezentuje swoje spektakle nie tylko na scenie tarnogrodzkiej. Jest zapraszany przez różne środowiska. Występował m. in. w Przemyślu, Giedlarowej, Lubaczowie, Dynowie, Rymanowie – Zdroju, Biłgoraju i wielu innych miejscowościach.

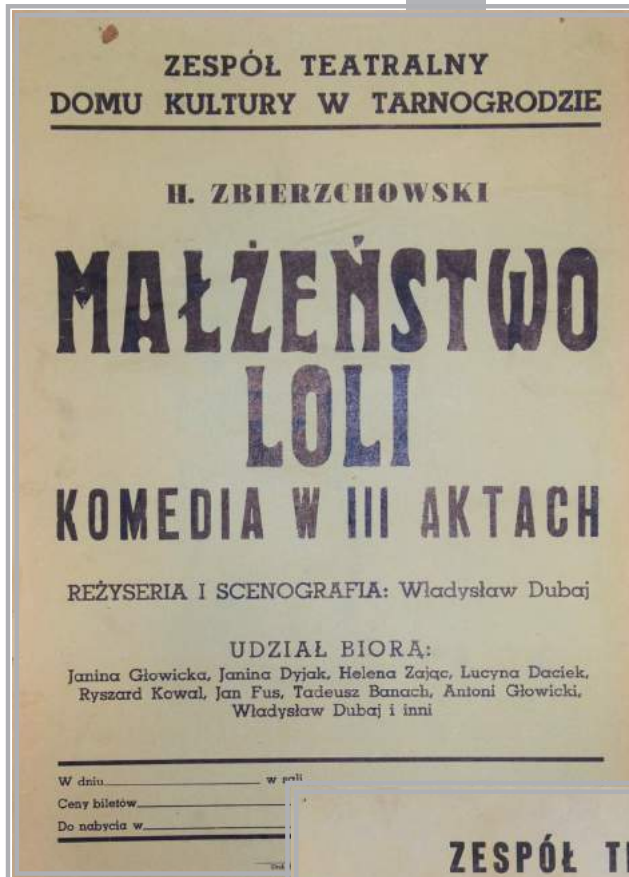
Na deskach sceny Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury w ramach działalności w

amatorskim teatrze na przestrzeni lat wystąpili m.in.: Bożena Abramek, Tadeusz Banach, Henryk Borowy, Barbara Bordzań, Józef Bordzań, Leszek Chłodnicki, Kazimierz Czarniecki, Anatol Daciek, Lucyna Daciek, Henryk Dworniczak, Władysław Dubaj, Janina Dyjak, Alina Fus, Jan Fus, Albin Falandysz, Janina Garbacz, Bogusław Gieruła, Edmund Gieruła, Antoni Głowicki, Janina Głowicka, Zbigniew Gnyp, Elżbieta Głaz, Stanisław Golanko, Tadeusz Góra, Teresa Hułas, Lucjan Iłowiecki, Sławomir Iwańczyk, Zdzisław Karpik, Kazimierz Koza, Stefania Korniak, Joanna Koziara, Antoni Kożuszek, Bronisław Kraczek, Janina Kruk, Marian Książdz, Ryszard Kucharski, Bogusław Larwa, Ryszard Lembryk, Józef Łukasik, Antonina Łupicka, ks. Andrzej Łuszcz, Mateusz Łysakowski, Roch Maško, Adam Mazurek, Lucjan Mazurek, Marian Mazurek, Wiesław Mazurek, Jan Partyka, Ryszard Paluch, Stanisław Portka, Dorota Jadwiga Pudełkiewicz, Maria Rębacz, Janina Rój, Zofia Senderek, Dagmara Serek,

Lucyna Serek, Bogdan Szamik, Jan Szczepuch, Eugeniusz Szeniak, Mirosław Szwed, Adam Szymanik, Kazimierz Szymanik, Teresa Szymanik, Bronisława Szponar, Marek Torba, Jan Tryka, Halina Wnuk, Janina Zagdańska, Helena Zajęc, Adam Zajęc.

Lista spektakli wystawionych przez Teatr Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury :

1. „Gwałtu co się dzieje” A. Fredry – 1967
2. „Moralność pani Dulskiej” G. Zapolskiej – 1975
3. „Lekkomyślna siostra” W.

Perzyńskiego

4. „Oświadczyń” A. Czechowa

5. „Wesele Tarnogrodzkie” opracowanie sceniczne i układy

10. „Panna Malczewska” G. Zapolskiej

11. „Posażna jedynaczka” A. Fredry

12. „W czepku urodzona” Z. Skowrońskiego

13. „Moralność pani Dulskiej” G. Zapolskiej– 2008

14. „Wszystko zależy od dziadka” I. Pawłowicz (Ruszkowskiej)– 2003

15. „Małżeństwo Loli” H. Zbierchowskiego – 2005

16. „Posażna jedynaczka” A. Fredry – 2006

17. „Gwałtu co się dzieje” A. Fredry – 2007

18. „Gość oczekiwany” Z. Kossak – Szczuckiej – 2008

19. „Kowal, pieniądze, gwiazdy” J. Szaniawskiego – 2009

20. „Gruby ryby” M. Bałuckiego – 2010

21. „Generalna próba” W. Raorta – 2011

22. „Błaszany kubek” wg scenariusza E. Morrisa – 2012

23. „Babcia winna” W. Budzyńskiego – 2013

24. „Kalosze” A. Fredry – 2014

25. „Żabusia” G. Zapolskiej – 2015

26. „Gość oczekiwany” Z. Kossak - Szczuckiej – 2016

taneczne W. Dubaj wystawione we wsi Przytoczna – 1978

6. „... dziś do Ciebie przyjść nie mogę” widowisko słowno – muzyczne w reżyserii H. Zając– 1979

7. „Majster i czeladnik” J. Korzeniowskiego

8. „Małżeństwo Loli” H. Zbierchowskiego

9. „Most” J. Szaniawskiego - 8 lipca 1979

27. „Lekarz mimo woli” Moliera – 2017

28. „Polowanie na męża” M. Bałuckiego – 2018

29. „Radcy pana radcy” M. Bałuckiego– 2019

30. „Klub Kawalerów” M. Bałuckiego- 2022

Anna Szeniak

II Tarnogrodzki Piknik Historyczny 3 maja 2023 r. Tarnogród – zapowiedź

W tym roku przypada 160. rocznica wybuchu powstania styczniowego. Były to czasy nadludzkich porywów, wlotów ducha nad uciskiem fizycznym, czasy nieszczęść, smutków oraz bohaterskich wyczynów, czasy zmagania Polaków z potężną Rosją. W związku z tym warto wspomnieć o ruchu powstańczym na Ziemi Tarnogrodzkiej. Czas stopniowo wszystko zaciera, dlatego chcemy przygotować żywą lekcję historii, która przybliży mieszkańcom ten znamienity zryw narodowowyzwoleńczy.

ws. Zakazano wówczas wygłaszania kazań z pamięci i mówienia o patriotyzmie polskim. Na pamiątkę tego wydarzenia w parkanie kościelnym od strony ul. Partyzantów został postawiony pomnik upamiętniający bohaterów powstania styczniowego.

Między Tarnogrodem a Bukowiną jest wąwóz „Siekane”. Nazwa tego miejsca wiąże się z legendarną bitwą powstania styczniowego, podczas której mieszkańcy Tarnogrodu (ok. 100 osób), spiesząc na pomoc „Czechowczykom”, walczyli pod Potokiem i

Powstanie poprzedził kilkuletni okres bardzo żywych demonstracji patriotyczno-religijnych. Ogarnęły one wiele miast polskich z Warszawą na czele, wzięło w nich udział wielu mieszkańców. W 1862 r. księża dekanalni zaprosili do Tarnogrodu na odpust na Przemienienie Pańskie biskupa Baranowskiego w celu zwarcia katolików przed masowym wzrostem prawosławia. Szpiedzy donieśli o tym Rosjanom. Gdy biskup jechał od strony Biłgoraja w karecie, od Księżpola szła za nim demonstracja – procesja prawosławnych. Za procesją szła rota wojska z bagnietami na karabinach. Kazanie na odpuście wygłosił ks. Tomasz Petrykowski z Potoka. W czasie kazania trąbił trębacz wojskowy. Zrobił się szmer i popłoch. Katolicy myśleli, że zacznie się atak wojska, które wcześniej przybyło z Janowa. Trąbiono jednak na wojskową kolację. Odpust się odbył i biskup był w Tarnogrodzie trzy dni. Żołnierze zostali do czasu rozejścia się parafian i pielgrzymów do domów i swoich

Suszką, zostali otoczeni (jak mówi legenda) przez Kozaków „i co do jednego roznieśieni na szablach kozackich”. Upamiętnia ten fakt pomnik ufundowany przez mieszkańców Tarnogrodu. Chlubne Ziemia Tarnogrodzka ma karty w historii - i dziś potrafi w każdej chwili udokumentować, że jest godną spadkobierczynią bojowników o niepodległość.

W latach 1869 -70 wprowadzono reformę miejską degradującą 336 niewielkich miast na terenie Królestwa Polskiego do statusu osad. Tarnogród jako jedno z największych miast Królestwa Polskiego nie miał podlegać tej reformie, ale został również zdegradowany. Doszło do tego 19 maja 1870 roku, a utworzoną w ten sposób osadę przekształcono administracyjnie w gminę Tarnogród, obejmującą wówczas tylko sam Tarnogród i jego przedmieścia. Spośród 48 miast Lubelszczyzny, które utraciły prawa miejskie, Tarnogród stał się jej

największą osadą z przeszło 5 tysiącami mieszkańców. W przeświadczeniu tarnogrodzian była to kara za udział w powstaniu styczniowym. Na odzyskanie praw miejskich Tarnogród czekał do 1 stycznia 1987 roku.

II Tarnogrodzki Piknik Historyczny

3 maja o godz. 9.00 mieszkańcy, delegacje złożą wiązanki kwiatów przy Kopcu Kościuszki na Błoniu w Tarnogrodzie, następnie o godz. 10.00 będzie miała miejsce uroczysta msza święta, po której nastąpi przemarsz na rynek. Przy akompaniamencie orkiestry zostanie odśpiewany hymn Polski oraz zostanie wciągnięta na maszt flaga narodowa. Uczestnicy uroczystości udadzą się na plac przed Tarnogrodzkim Ośrodkiem Kultury, gdzie odbędzie się II Tarnogrodzki Piknik Historyczny.

W godzinach porannych na placu przed TOK pojawi się Grupa Rekonstrukcji Historycznej w mundurach z epoki, kobiety w żałobie po powstańcach. Przygotowany zostanie obóz powstańczy: powozy, namioty, kuźnia, w której kosy zwykle będą przekuwane na kosy powstańcze. Obóz będzie wielką atrakcją dla uczestników pikniku. Odbędzie się pokaz broni czarnoprochowej, ognisko, przy którym będzie można wysłuchać opowieści o bohaterach powstania styczniowego.

Organizując piknik historyczny, pragniemy pobudzić ludzi do refleksji i utrwalenia ważnych dat w naszej historii. Będzie to uzupełnienie uroczystości trzecemajowych oraz będzie nawiązywał do 160. rocznicy wybuchu powstania styczniowego.

Piknik rozpocznie się o godz. 11.00 na rynku w Tarnogrodzie.

Planujemy następujące punkty programu:

1. Uroczyste otwarcie placu na rynku po rewitalizacji i nadanie nazwy wyłonionej z konkursu (po wcześniejszym ogłoszeniu konkursu na nazwę części parku z monumentem z nożycami i z fontanną, nawiązującą do historii miasta).

2. Akademia okolicznościowa i prezentacja programów

patriotycznych.

3. Umieszczenie materiałów w kapsule czasu: listy do potomnych, zdjęcia teraźniejsze, inne pamiątki i zakopanie kapsuły.

4. Uroczysta sesja.

5. Rekonstrukcja historyczna.

6. Atrakcje dla dzieci.

7. Ekspozycje, wystawy artefaktów i stoiska promocyjne Grupy „Eksploratorów” a także militarnych grup rekonstrukcyjnych i innych wystawców.

8. Zajęcia praktyczne z wykrywaczem metalu dla dzieci prowadzone przez eksploratorów. Nagrody za najciekawsze znaleziska.

9. Stoiska KGW z jadłem regionalnym oraz rękodziełem artystycznym

Uroczystości rocznicowe będą okazją do przybliżenia młodemu pokoleniu bogatej a zarazem bolesnej historii naszego regionu.

UWAGA KONKURS!

Zapraszamy do udziału w konkursie na nazwę części parku z monumentem z nożycami i z fontanną, nawiązującą do historii miasta. Propozycje prosimy przynosić na kartce wraz z imieniem i nazwiskiem autora, adresem i numerem telefonu do Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury do **20 kwietnia 2023 roku**.

Z przykrością informujemy, że w dniu 1 stycznia 2023 roku odszedł od nas

Gabriel Korniak

WSZECHSTRONNY MUZYK

*gitarzysta, pianista i akordeonista, wieloletni członek
Tarnobrodzkiej Kapeli Ludowej, akustyk
i akompaniator Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury*

Dyrekcja i pracownicy
Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury

Prezes Tarnobrodzkiego
Towarzystwa Regionalnego

Wspomnienie o GABRIELU KORNIAKU (1949-2023)

W Nowy Rok 2023 tarnobrodzką społeczność obiegła smutna wiadomość. W wieku 73 lat odszedł Gabriel Paweł Korniak. Niektórzy pytali nas z niedowierzaniem, czy to prawda. Gabrys, jak go każdy nazywał, był bowiem znany lokalnemu społeczeństwu m.in. z różnych inicjatyw, w których brał udział.

Urodził się 22 marca 1949 r. w Tarnobrodzie jako najstarszy syn Marianny i Albina Korniaków. Z domu rodzinnego wyniósł przede wszystkim zamiłowanie do muzyki. Jego ojciec był bowiem kierownikiem legendarnej już Tarnobrodzkiej Kapeli Ludowej. Sam Gabrys z czasem zastąpił swojego rodziciela i kontynuował to dzieło, występując z zespołem na uroczystościach takich jak choćby coroczne dożynki. Można śmiało powiedzieć, że żył muzyką. Grał na pianinie i akordeonie. Ukochanym jego instrumentem była jednak gitara. Niejeden starszy mieszkaniec, i to nie tylko Tarnobrodu i

okolic, bawił się na weselu czy zabawie, na których przygrywał Gabrys czy na prowadzonej przez niego dyskotecce. Przez wiele lat współpracował również z obecnym Tarnobrodzkim Ośrodkiem Kultury, gdzie można było go zobaczyć choćby za konsolą, obsługującego nagłośnienie podczas różnorodnych imprez. Nawet na emeryturze pozostał związany z tą instytucją. Przychodził bowiem na zajęcia zespołów tanecznych i grał na pianinie dzieciom – młodym adeptom tańca. Gabrys udzielał się również w tarnobrodzkim chórze parafialnym. Jeśli ktoś spojrzał w stronę organów na pasterce czy na rezurekcji, mógł dostrzec jego przygarbioną już z wiekiem sylwetkę i uniesione w górę ręce, dyrygujące chórzystami.

Kim Gabrys był prywatnie? Ciepłym, koleżeńskim człowiekiem o niewiarygodnie błękitnych oczach. Przez wiele lat był zapalonym brydżystą, o czym mogliby zaświadczyć żyjący

Gabrys wraz z byłym długoletnim dyrektorem TOK Władysławem Dubajem

gitarę lub słuchał muzyki ze sprzętu, który przywiózł jeszcze z NRD, a z którego był bardzo dumny.

Gabrysia nie ma już z nami. Nie zobaczymy go więcej idącego przedpołudniową porą na rynek po codzienne zakupy. Nie wystąpi już z kapelą ani nie stanie naprzeciw parafialnego chóru. Pozostały po nim wspomnienia oraz liczne płyty i kasety magnetofonowe z muzyką, wśród których królują nagrania jego ulubionego zespołu, Metalliki. Sam nie założył nigdy rodziny. Jego miłością pozostały nuty i akordy. Może właśnie dlatego

zasługuje na to, by zostało po nim choć kilka słów. Dla tych, którym był bliski, dla tych, którzy go znali, ale też dla tych, którzy kiedyś natrafiają na jego nazwisko i zrodzi im się w głowie pytanie: „Kim był ów Gabriel Korniak?”.

Rodzina Korniaków

jeszcze karciani kompani. Kibicował również Olimpiakosowi Tarnogród. Niejeden mecz, również na wyjeździe, spędził na trybunach. Lubił polskie seriale. Wieczorami siadał z mocną kawą przed telewizorem, by zobaczyć dobry film lub koncert. W ciągu dnia chwycił nieraz

Tarnogrodzka Kapela Ludowa rozpoczynająca Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej. Gabrys drugi od prawej

Międzynarodowy Dzień Teatru

2023

W poniedziałek 27 marca 2023 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru w Teatrze Starym w Lublinie odbyła się uroczysta gala uhonorowania medalami, nagrodami i dyplomami uznania najbardziej zasłużonych artystów Lubelszczyzny. Dzień Teatru to święto także naszej wielkiej społeczności teatralnej, ludzi skupionych w amatorskim ruchu artystycznym. Międzynarodowy Dzień Teatru został ustanowiony z inicjatywy Międzynarodowego Instytutu Teatralnego (ITI) w 1961 r. dla upamiętnienia inauguracji Teatru Narodów - festiwalu teatralnego w Paryżu w 1957 roku, na którym po raz pierwszy spotkały się zespoły z państw obu stron „żelaznej kurtyny”.

Orędzie adresowane do całego teatralnego świata, którego autorką w tym roku jest egipska aktorka Samiha Ayoub, odczytał Bartosz Siwek, aktor Teatru im. H. Ch. Andersena. Zarząd Polskiego Ośrodka Międzynarodowego Instytutu Teatralnego jednogłośnie podjął decyzję, że autorką polskiego orędzia 2023 będzie ukraińska reżyserka Svitlana Oleshko, która od czasu wybuchu wojny w Ukrainie mieszka w Polsce i pracuje w Teatrze Polskim im. A. Szyfmana w Warszawie.

Na wniosek Prezesa Zarządu Towarzystwa Kultury Teatralnej Ziemi Lubelskiej Renaty Ćwik Nagrody Kulturalne Województwa Lubelskiego za pielęgnowanie i ochronę tradycji

regionu przyznano Zespołowi Zorza z Dereżni, a za ochronę dóbr kultury - Celinie Skromak, Dyrektor GOK w Biłgoraju.

Gminę Biłgoraj wyróżnia wciąż jeszcze bogata kultura ludowa, pielęgnowana przez pokolenia, a przejawiająca się w prostym,

ale jakże wyjątkowym tradycyjnym stroju biłgorajskim, biłgorajskich pieśniach i śpiewie, obrzędowości czy tradycyjnych lokalnych przysmakach. Tu spotykamy darte z sosny dranicowe płoty, bo mieszkańcy wciąż potrafią strugać łuby i dranice, oprawiają sita i wykonują tradycyjnymi metodami drewniane łyżki czy woskowe świece. Posiada wciąż zachowane, ale powoli wymierające

wraz ze starszym pokoleniem, prawdziwe skarby kultury ludowej. Zespoły obrzędowe od kilkunastu lat występują na tarnogrodzkiej scenie, chroniąc wspaniałą dorobek wielu pokoleń. Wielkie gratulacje! Uczynimy wszystko, by trwał i cieszył nas oraz następne pokolenia.

Wieczór w filharmonii

Prime Orchestra to czterdziestoosobowy nowoczesny zespół, który łączy w jednym big-band, orkiestrę smyczkową, grupę rockową i DJ-set. Ich koncerty to wspaniałe widowiska światowych przebojów. Od 2014 roku byli dumą Charkowa – Miasta Muzyki UNESCO. Zagrali ponad 500 koncertów w Ukrainie i na świecie. Kiedy na ich miasto zaczęły spadać bomby, muzycy schronili się w zachodniej części Ukrainy, gdzie jako wolontariusze włączyli się w walkę zaatakowanego kraju. Teraz ruszyli w trasę koncertową jako ambasadorzy Charkowa i Ukrainy.

Film Sympho Show to fascynująca podróż w świat kina, której towarzyszy nowoczesna technologia, potężny dźwięk wysokiej jakości, dynamiczny pokaz świetlny, jaskrawe efekty specjalne oraz duży ekran LED kinowego formatu.

To prawdziwe muzyczne show połączone z ekskluzywnymi własnymi orkiestrowymi wersjami ścieżek dźwiękowych najsłynniejszych kultowych filmów: HARRY POTTER, STAR WARS, MATRIX, GLADIATOR, INTERSTELLAR, INCEPCJA, PIRATES OF THE CARIBBEAN, ROCKY, MISSION IMPOSSIBLE, GHOSTBUSTERS i inne.

Przez dwie godziny, na żywo, utalentowany zespół Prime

Orchestra, składający się z charyzmatycznych muzyków i wokalistów orkiestry, ekspresyjnego zespołu rockowego, mistrza efektów dźwiękowych - DJ-a oraz niezwykle artystycznego dyrygenta - wykorzystując cały arsenał twórczy i techniczny, stworzył niezrównaną atmosferę magii, szaleńczej dynamiki i blasku światła kina.

To imponujące widowisko mogli zobaczyć członkowie Tarnogrodzkiej Orkiestry Dętej i Teatru Młodych TOK SHOW wraz z opiekunami 29 marca 2023 roku w Filharmonii Podkarpackiej im. Artura Malawskiego w Rzeszowie. Koncert dostarczył niezapomnianych wrażeń. Wszystkie kompozycje zaprezentowane zostały po mistrzowsku. Nie zabrakło akcentu patriotycznego. Po utworach z filmów orkiestra zagrała „We are the champions” grupy Queen, co w obecnej sytuacji było bardzo wymowne i wzruszające.

Oredzie Switłany Oleszko

Nazywam się Switłana Oleszko. Jestem reżyserką, dyrektorką teatru „Arabesky” w Charkowie. Jestem uchodźczynią. Do Warszawy przyjechałam z jedną walizką, którą spakowałam już w 2014 roku – po wybuchu wojny rosyjsko-ukraińskiej. Przyjechałam tu rok temu przerażona i zdezorientowana.

Rok temu 27 marca teatry w Polsce wywiesiły na swoich gmachach napis: „dzieci”.

Nie sposób nie docenić tego pięknego politycznego i teatralnego gestu wsparcia dla najbardziej znanego ukraińskiego teatru – teatru w Mariupolu, który został zbombardowany przez Rosjan. Był to symbol wsparcia dla wszystkich Ukraińców.

Ubiegły rok dał nam nową wiedzę o teatrze. Dowiedzieliśmy się, że teatr może być też schronem, kryjówką, hostelem, wolontariackim ośrodkiem. Dla mnie osobiście od roku teatr jest domem. Dosłownie, bo od roku mieszkam i pracuję w Teatrze Polskim w Warszawie. Kiedy przyjechałam, pracownicy teatru przynosili mi ubrania, jedzenie i książki. Trudno o tym mówić bez łez wzruszenia. Przywrócono mnie do życia zawodowego. W ubiegłym roku rezydentami Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego zostało oprócz mnie jeszcze 52 ukraińskich twórców. W ankiecie, którą musieliśmy wypełnić, pytano nas, czego byśmy chcieli: a) odnowić siły i równowagę psychiczną, b) podnieść kwalifikacje i oglądać spektakle, c) stworzyć nowy projekt. Myślę, że każdy nas potrzebował wszystkich tych rzeczy.

Jaki był dla teatrów polskich ubiegły rok? To był rok niezwyklej solidarności. Rok otwarcia się na teatr ukraiński, ukraińską kulturę. Teatry polskie poznały więcej ukraińskich

aktorów, reżyserów, dramatopisarzy – bliżej, na żywo. Wydaje mi się, że zaczęliśmy wspólnie tworzyć nowy język teatralny i wspólną przestrzeń kultury. My, twórcy ukraińscy opowiadaliśmy na polskich scenach o naszej wojnie. Mówiliśmy prawdę. Mówiliśmy głośno po polsku. Słuchaliście nas, słyszeliście nas. Może po raz pierwszy w historii.

Inspicjentka Teatru im. Arnolda Szyfmana nie kryjąc łez, mówiła mi, że nie może spokojnie patrzeć na ujęcia zbombardowanych ulic Charkowa, zniszczone przez Rosjan kamienice Kijowa i Lwowa. Ona pamięta te ulice, bo chodziła nimi podczas wyjazdu na Ukrainę ze spektaklem „Szekspir forever”. Te ulice nie są dla niej obce, jak dla mnie nie są już obce ulice Warszawy. Andrzej Seweryn wciąż gra tu swojego Szekspira i porównuje Henryka V do prezydenta Zelenskiego, a walkę Sił Zbrojnych Ukrainy do zwycięstwa Anglików nad Francuzami.

Aktorka Agnieszka Przepińska wyznaje, że w monodramie „Ginczanka. Przepis na prostotę życia” inaczej już gra swoją rolę. Dla niej Kijów, Lwów, Równe już nie są nazwami obcych miast, w których mieszkała jej bohaterka. Tam znów mordują Ginczankę.

Nowy Teatr w Warszawie oprócz tego, że zorganizował hostel i bezpłatne obiady dla uchodźców, dał nam święta i nadzieję. Dosłownie. Właśnie w Nowym Teatrze świętowaliśmy Boże Narodzenie według naszej, prawosławnej tradycji. Było nas bardzo dużo.

W sztuce „Kłątwa” aktorka w finale mówi, że to, co się dzieje w teatrze to zawsze fikcja, a nie realne życie. Ironia losu – kiedy oglądałam ten spektakl właśnie w tym momencie, podczas monologu o tym, że w teatrze wszystko udajemy, u jednego z widzów zaczął się atak padaczki. Aktorzy musieli przerwać spektakl, żeby wezwać karetkę i pomóc widzowi. Wydaje się, że w 2022 roku życie i teatr były tak blisko siebie, jak nigdy wcześniej. Polskie teatry ratowały ukraiński teatr. Dziękuję!

Switłana Oleszko, ukraińska reżyser, założycielka, dyrektorka Teatru Arabesky w Charkowie.

Ludowy kalejdoskop na tarnogrodzkiej scenie

Za nami trzy dni międzywojewódzkiego sejmikowania. Na tarnogrodzkiej scenie wystąpiło 16 zespołów z województw: lubelskiego, podkarpackiego, mazowieckiego i świętokrzyskiego.

Amatorskie grupy zaprezentowały wiele zwyczajów i obrzędów związanych z dawnym życiem na wsi. Zobaczyliśmy swaty w wykonaniu Zespołu CZEREMCHA z Gromady (*Jak córkę szewca swatał*), Zespołu ŚWITEŻ z Węglina (*Swaty*), Zespołu Folklorystyczno – Obrzędowego SOŁTYSKI z Pawłowa (*Swaty*), różne inne obrzędy związane z weselem: prosił na wesele Zespół SAŚIADECZKI z Korczowa i Okrągłego (*Proszenie na wesele*), wyprowadzaliśmy młodych do ślubu z Zespołem ZAKUKAŁA KUKUŁECKA z Gałek Rusinowskich (*Wyprowadzenie do ślubu*), dzięki Zespołowi WYDRZOWIANIE z Wydrzy bawiliśmy się na *Lasowiackim weselu* a dzięki Zespołowi OCICANKI z Tarnobrzega obejrzelśmy *Żeniackę kowala*. Jak się żyło na przednówku, pokazały widzom zespoły ZORZA z Dereźni (*Na przednówku*) i GRABOWIANKI z Grabowa nad Wisłą (*Majówka – początek przednówka*), a jak w ubiegłym

stuleciu radzono sobie w przypadku choroby w domu dowiedziliśmy się od Zespołu Obrzędowego z Łazor (*Sto Lat Temu*). Dwa zespoły pokazały spektakle z Inem w roli głównej: *Miedlenie Inu* zaprezentowało Stowarzyszenie WZDOLSKIE KOŁOWROTKI z Bodzentyna, drogę *Od Inionego ziaronka do płócionka* zobaczyliśmy dzięki Zespołowi Obrzędowemu Klubu Twórców Ludowych w Puławach. Darcie pierza było motywem przewodnim dwóch spektakli: *Darcie pierza u Helki* Stowarzyszenia PIEKOSZOWIANIE – Zespołu Pieśni i Tańca z Piekoszowa i *Walkowe dro pióra* Zespołu JAMNICZANKI z Jamnicy w gminie Grębów. Zespół Obrzędowy z Hańska pokazał, jakie znaczenie miało dawniej dla ludzi na wsi zjawisko przyduchy (*Przyducha! Ludzie – przyducha!*) A Koło Gospodyń Wiejskich ŚWARNE KAKONIANKI z Kakonina przedstawiły *Dziwy i cuda w kakuński chałupie*, od których dostawało się gęsiej skórki.

W piątek przed uroczystym otwarciem 48. Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych odbyły się zajęcia BLIŻEJ TEATRU, BLIŻEJ SEJMIKÓW prowadzone przez członków Rady

Zespół CZEREMCHA z Gromady

Zespół ZORZA z Dereźni

Zespół ZAKUKAŁA KUKUŁECKA z Gałek Rusinowskich z Przewodniczącym Rady Miejskiej w Tarnobrzegu Dariuszem Dołomisiewiczem

Zespół ŚWITEŻ z Węgłina

na zadane tematy. Prowadzący omawiali zachowanie na scenie, zwracając uwagę na ruch sceniczny, gesty, mimikę. Zdradzali sposoby na wyrażanie uczuć i właściwe planowanie scenek. Była dobra zabawa, ale i refleksja na

Zajęcia warsztatowe z Radą Artystyczną

Stowarzyszenie WZDOLSKIE KOŁOWROTKI z Bodzentyna
Artystycznej.

Jedno z sejmikowych stoisk wystawienniczych

„Blżej teatru, bliżej sejmików”. Uczestnicy zajęć z prof. Katarzyną Smyk

temat powinności aktora. Drugą część - wykładową - poprowadzili prof. Lech Śliwonik i prof. Katarzyna Smyk. Przybyła na nią dodatkowo grupa dzieci i młodzieży z tarnogrodzkiej podstawówki. Profesor Śliwonik pokazał uczestnikom fragmenty filmu „Antygona w stodole”, uzmysławiając im, jak dawniej wyglądało życie na wsi, jak wiejska społeczność

Krzysztof Hetman

Posel do Parlamentu Europejskiego

Pani
Renata Ćwik
Prezes
Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury

Szanowna Pani Prezes,

serdecznie dziękuję za zaproszenie na 48. Międzywojewódzki Sejmik Wiejskich Zespołów Teatralnych. Nie mogąc wziąć udziału w tym tak wartościowym dla kultury ludowej wydarzeniu, tą drogą pragnę przekazać Organizatorom i Uczestnikom przedsięwzięcia z głębi serca płynące pozdrowienia i wyrazy szacunku.

Obserwując od lat to piękne święto aktywności środowisk wiejskich, z przyjemnością stwierdzam rosnący poziom prezentacji artystycznych, kreatywne korzystanie z dorobku kulturowego polskiej wsi oraz godne pochwały zaangażowanie Twórców poszczególnych spektakli, którzy dzielą się z Publicznością swoją miłością do naszego dziedzictwa narodowego.

Kultura ludowa, wyrosła z wielowiekowej tradycji obcowania z naturą i podporządkowania życia społeczności pracy na roli, jest ważną dziedziną aktywności człowieka, ubogaca naszą codzienność oraz stanowi niezbędny bodziec do rozwoju duchowego i materialnego.

Proszę wszystkich Twórców i Artystów - uczestników tegorocznego Sejmiku - o przyjęcie moich najgorętszych podziękowań za ważne dzieło utrwalania w społecznej pamięci bogactwa tradycji ludowej, międzypokoleniowy przekaz wartości, wokół których kształtuje się polska tożsamość i ambicję tworzenia nowej jakości rozwijającej życie społeczności lokalnych.

Z wyrazami szacunku

krzysztof.hetman@separanga.eu www.krzysztofhelman.pl facebook.com/hetmankrzysztof

Lech Śliwonik, prof. Bożena Suchocka, prof. Katarzyna Smyk i prof. Edward Wojtaszek prowadzili po spektaklach zajęcia warsztatowe z zespołami. Wszystkie grupy otrzymały nagrody

dr Krzysztof Grabczuk
Posel na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Chelmski, 15.02.2023 r.

Szanowni uczestnicy

Szanowni Państwo Organizatorzy i Gospodarze

48. Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych

Serdecznie dziękuję za zaproszenie, pragnę poinformować, że ze względu na podjęte wcześniej zobowiązania, wynikające ze sprawowania mandatu posła, nie będę mógł osobiście uczestniczyć w tym wyjątkowym wydarzeniu.

Wszystko co powstaje z potrzeby serca jest autentyczne, naturalne i piękne.

Ten cenny skarb Wiejskich Zespołów Teatralnych, promujący kulturę wsi polskiej, niech trwa. Postarajmy się go nie utracić.

Organizatorom dziękuję za przygotowanie tego wydarzenia.

Uczestnikom gratuluję wielkiej pasji i zaangażowania oraz życzę dalszych sukcesów w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Pozdrawiam wszystkich uczestników uroczystości oraz pozostaję z wyrazami szacunku.

Z wyrazami szacunku
Krzysztof Grabczuk

tworzyła teatr. Prof. Katarzyna Smyk omówiła ważne zwyczaje i tradycje, które często pokazywane są na scenie podczas sejmików. Swoją wykład zilustrowała zdjęciami ze spektakli. W sobotę odbyła się kolejna część warsztatów. Uczestnicy ćwiczyli scenki sytuacyjne pod czujnym okiem prof. Bożeny Suchockiej, a następnie zabawili się w krytyków i wraz z prof. Edwardem Wojtaszkiem omawiali obejrzone sejmikowe spektakle. Dostali zadanie domowe, którego efekty zaprezentują podczas kolejnej części warsztatów BLIŻEJ TEATRU, BLIŻEJ SEJMIKÓW...

Rada Artystyczna: prof.

Lublin, 3 marca 2023 roku

WOJEWODA LUBELSKI
Lech Sprawka

Organizatorzy i Uczestnicy
48. Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych w Tarnogrodzie

Szanowni Państwo,

dziękuję za zaproszenie na 48. Międzywojewódzki Sejmik Wiejskich Zespołów Teatralnych w Tarnogrodzie. Uczestnikom i Organizatorom, przekazuję serdeczne pozdrowienia i zapewniam o mojej pamięci.

Cieszę się, że od niemal pięćdziesięciu lat kontynuujecie Państwo tę niezwykłą w swej formie inicjatywę. Widowiska prezentowane podczas sejmiku, umożliwiają widzom poznanie tradycji i obrzędów wielu regionów Polski, a zespołom teatrów wiejskich upowszechnianie dorobku, poprzez wystawianie repertuaru poza granicami środowiska lokalnego. Podziwiam kreatywność twórców w przygotowaniu spektakli, w tym wprowadzaniu nowatorskich rozwiązań inscenizacyjnych i promowanie dziedzictwa kultury ludowej. Jak mówił Tadeusz Kantor: *Teatr jest najpiękniejszą ze sztuk, albowiem sytuuje się między sztuką a życiem...*

Działania, które są Państwa udziałem, stanowią inspirację do poznawania i promowania naszego niepowtarzalnego dorobku kulturowego. Pozwalają na integrację zespołów teatralnych, ich opiekunów i sympatyków, a także motywowanie twórców do realizacji wartościowych przedsięwzięć.

Dzisiejsze wydarzenie, w sposób niezaprzeczalny wpływa na popularyzację kultury i sztuki w regionie i kraju. Organizatorom 48. Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich Zespołów Teatralnych w Tarnogrodzie, składam wyrazy uznania za trud włożony w jego realizację. Artystom serdecznie gratuluję, życzę dalszego rozwoju i powodzenia w kolejnych edycjach.

Z wyrazami szacunku,

Lech Sprawka

pieniężne w wysokości 500 zł.

Kolorytu imprezie dodały stoiska z rękodziełem i przysmakami wystawione przez gości i lokalne stowarzyszenia. Można było odwiedzić kramy Zespołu Obrzędowego Klubu Twórców Ludowych w Puławach, Grabowianek z Grabowa nad Wisłą, Klubu Kobiet Aktywnych z Tarnogrodu i KGW z Luchowa Górnego. Jak zawsze dzielnie pomagały wolontariuszki: Oliwia Olejnicka i Nela Blicharz.

Patronat i wsparcie finansowe: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałek Województwa Lubelskiego, Starosta Biłgorajski, Burmistrz Tarnogrodu, Centrum Spotkania Kultur w Lublinie. Organizatorzy: Towarzystwo Kultury Teatralnej w Warszawie, Tarnogrodzki Ośrodek Kultury, Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne i Towarzystwo Kultury Teatralnej Ziemi Lubelskiej.

Dziękujemy wszystkim za obecność i zapraszamy jesienią na jubileuszowy 40. Ogólnopolski Sejmik Teatrów Wsi Polskiej.

Tekst: Monika Komosa

Éric Assous

diabelski MŁYN

- spektakl Teatru im. Juliusza Osterwy z Lublina na deskach TOK

1 października na deskach Teatru Osterwy w Lublinie odbyła się premiera spektaklu „Diabelski Młyn” w reżyserii Marka Pasiecznego. Gra słów- gra emocji wciąga widza od samego początku, czekając na zaskakujący efekt końcowy. Historia niby banalna lecz mimo wszystko przez swoją trywialność „bliższa ciału” odbiorcy, jakim jest widz.

19 lutego 2023 roku widzowie Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury mieli możliwość podziwiać kunszt aktorski Kamili Janik i Tomasza Bielawca na scenie Tarnobrodzkiego Ośrodka Kultury.

On - dystyngowany mężczyzna w średnim wieku w tej roli Tomasz Bielawiec poznaje ją w meksykańskim pubie i zaprasza do siebie na drinka. Ona (Kamila Janik) niezdecydowana ale intrygująca, pozwala się mimo wszystko wciągnąć w tę niejasną grę. Akcja rozgrywa się w mieszkaniu, które swoją kubistyczną formą bardziej przypomina uporządkowany świat w czyimś umyśle, podporządkowany regułom, które poznajemy w trakcie spektaklu.

Reguły kłamstwa i manipulacji tworzą dziwne kształty na wzór geometrycznych linii, będących elementem scenografii, które mimo wszystko prowadzą do prawdy. Z punktu K- irtującego kłamstwa do punktu P- rozszyfrowanej prawdy o tęsknocie i miłości, prowadzi nas reżyser (Marek Pasieczny) mając za drogowskaz umiejętnę, zaskakujące w swej przewrotności dialogi.

Tak naprawdę czym jest rzeczywistość? Czy tym obrazem, który kreuje ona-pewna siebie kobieta

za każdym razem zmieniająca swój cel wizyty? Dowiadujemy się, że nie jest ona ani naiwną dziewczyną ani prostytutką czy też dziennikarką. W tę jej nieustanną grę jesteśmy wciągani coraz głębiej i mocniej tak samo jak on- dystyngowany pan po pięćdziesiątce -emocjonalnie bardzo słaby gubiący się w tych zawitych formach emocji po jakich kieruje go ona. Powoli zdejmowane są maski kłamliwego wizerunku, najpierw ciemne okulary niewątpliwie nawiązujące do nurtu francuskiej nowej fali, potem peruka. Wszystko jest dynamiczne i na zasadzie kontrapunktu zmienia się, zaskakując widza swoją przewrotnością i zmianą sytuacji.

Scenografia przygotowana przez Katarzynę Sobolewską przenosi nas w abstrakcyjną rzeczywistość, dając nam do myślenia, że tutaj rozgrywa się coś więcej niż banał zbyt wielu wybitych trunków i kaca moralnego.

Sześciocyfrowe zamieszczone na ścianie jako przekaz wizualny w formie za jednym dynamicznym ruchem stają się przekazem również w treści. Stają się fotografią syna i żony, jak małe kadry wspomnień z przeszłości. Pozwalają nam cofnąć się w czasie i wszystko sobie wyobrazić, nie czekając na słowa, które jest ciężko wypowiedzieć, jeśli żona przestaje mieć jakkolwiek barwę emocjonalną.

Sztuka w oryginale „Les Montages russes” autorstwa Eric’a Assous’a powstała w Teatrze Marigny w Paryżu całkiem niedawno albowiem w 2004 roku. Mało znana polskiej publiczności, w Teatrze im. Juliusza Osterwy Lublinie mogła dzięki Markowi Pasiecznemu nabrać nowego wydźwięku.

Spektakl nie jest na pewno komercyjną farsą, ale ciekawą hybrydową formą, w której dialogi tworzą abstrakcyjną formę komicznego chaosu mimo wszystko układającego się w logiczną emocjonalnie całość. Ta całość intrygująca swoją kontrastową kolorystyką w wielkim skrócie i uproszczeniu jest wzruszającą opowieścią o miłości dwojga ludzi do siebie. Po długich latach córka odnajduje ojca. Czuje wiele ze sobą sprzecznych emocji, ale jest wciąż zdeterminowana, aby użyć wielu kłamstw i osiągnąć swój cel. Wciela się w rolę przyjaciółki jego żony, jeszcze wcześniej dziennikarki czy też prostytutki, wszystko po to, aby ostatecznie wyjawić swoją prawdę o wielkiej

tęsknocie bycia choć przez chwilę przy nim-
jako jego córka.

Czym jest więc spektakl „Diabelski Młyn”? Wielu zapewne powie, że szlachetną formą komedii, konstruktywnych dialogów wciągających widza w ciekawą fabułę skomplikowanych relacji między kobietą a mężczyzną. Dla uważnego widza zauważalne jest jednak coś więcej. Pod ukrytą formą labiryntu kłamstw i manipulacji ujawnia się piękna historia poszukiwania miłości i wielkiej tęsknoty za tym co utracone, możliwością bycia wreszcie w czyichś oczach namacalną prawdą. Czy można kupić czas, jaki powinno się poświęcić swojej córce za 500 euro? Z pewnością nie. Kiedy widz nieswiadomy jeszcze efektu końcowego wprowadzony w labirynt kłamstw o prostytutce pragnącej zarobić 500 euro dowiaduje się, że wszystko jednak ma inną postać rzeczy, odszukuje ogromny kontekst psychologiczny każdej gry młodej kobiety. Ona, ujawniając swoje imię Juliette, podświadomie czuje, że

ojciec, którego w końcu odnalazła, jest jej winien czas nie tylko jednej nocy ale dalszego całego życia. Kłamstwo o dziennikarce z kolei ujawnia zainteresowanie emocjami, uczuciami swojego ojca. Jaki jest on naprawdę?

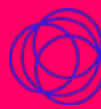
Czy potrafi się uśmiechać, czy jest raczej dystyngowany?

Co nim kieruje, dokonując wyborów, co jest ważne w jego życiu a co nie? Na to pytanie jako dziennikarka, kamuflując swoje prawdziwe ja, sprytnie uzyskuje odpowiedź.

Spektakl „Diabelski Młyn” jest dialogiem o słabości mężczyzn, którzy nie potrafią wyjść ze swoich kłamstw, po których ścieżkach przecież tak zawsze łatwo się podążało. Jest to również dialog mimo wszystko o sile mężczyzny, który uświadamia sobie jaki jest ostateczny kształt prawdziwej miłości. „Diabelski Młyn” jest to także opowieść o słabości kobiety, która zawile manipuluje emocjami rzekomo przypadkowo poznanego mężczyzny, ale również o jej sile i odwadze wyjawienia prawdy.

Sztuka odegrana została na małej scenie, pozwalając przez to widzom na podejrzenie i usłyszenie emocji dwojga ludzi, jakby zupełnie przypadkiem gdzieś przechodząc klatką schodową lub słysząc dosłownie za ścianą obok. Bliskość na wyciągnięcie dłoni z artystami pozwoliła na wejście w interakcję i poczucie, co tak naprawdę się dzieje. Czy triumfuje kłamstwo, czy może miłość odnalazła w końcu swój cel? Czy zwycięża odruch serca czy intryga?

Zakończenie jest dla wszystkich wzruszające, pozostawiające wiele przemyśleń do analizy nie tylko tego, co się zobaczyło na scenie ale i we własnym życiu.

SCENA
REDUTA

TEATR
IM. JULIUSZA
OSTERWY
W LUBLINIE

DZIEŃ KOBIEĆ AKUSTYCZNIE
W TARNOBRODZKIM OŚRODKU
KULTURY

Dzień Kobiet świętowano także w Tarnobrodzie. W sobotę 11 marca na scenie wystąpił młody artysta Mateusz Guzorczyk. Wokalista od lat tworzy własną muzykę. Towarzyszył mu gitarzysta Paweł Kozłowski z Lublina. Na koncert przybyła liczna publiczność, szczególnie tłumnie pojawiły się kobiety. Po koncercie burmistrz Paweł Dec, zastępca Tomasz Legieć oraz przewodniczący rady Dariusz Dołomisiewicz złożyli wszystkim przybyłym paniom życzenia, wręczyli kwiaty i zaprosili na poczęstunek.

Piątkowy wieczór 23 stycznia br. długo pozostanie w pamięci tarnogrodzkich melomanów. Na scenie gościliśmy Romana Wróblewskiego (fortepian) i Weronikę Kulpę (wiolonczela). W ich wykonaniu usłyszeliśmy intrygującą mieszankę muzyki etnicznej, klasycznej i improwizacji. Ich debiutancki album „Sun” ukazał się we wrześniu 2022 roku. Jest zapisem koncertu zarejestrowanego na żywo w studiu Radia Gdańsk. Utwory Romana Wróblewskiego, wzbogacone

do tradycyjnych rytmów zachodnioafrykańskich, takich jak kuku (tytułowy utwór „Sun”) czy bliskowschodniego rytmu saidi, na którym oparty

dźwiękami wiolonczeli, zabrzmiały wyjątkowo pięknie i bogato.

Mieliśmy okazję usłyszeć kompozycje z debiutanckiego albumu nawiązujące

jest utwór „Kuba”. Całość uzupełnia kilka utworów z płyty Romana Wróblewskiego w nowych aranżacjach.

Wystarczyło zamknąć oczy, by choć na chwilę przenieść się do różnych zakątków świata i poczuć na twarzy portugalskie (i nie tylko!) słońce.

Roman Wróblewski wystąpił już w Tarnogrodzie w sierpniu 2021 roku. Był to pierwszy koncert po remoncie ośrodka kultury. Tym razem dzięki niemu zadebiutował ponadstuletni fortepian, który niedawno w formie podarku otrzymaliśmy z Wiednia.

**Ej, tam, Herody,
wdziewajcie brody,
strójcie się, strójcie
i kolędujcie,**

Agnieszka Osiecka, Gwiazda na kiju

Wspólne kolędowanie z zespołami Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury miało miejsce 15 stycznia 2023 roku. Tradycyjnie poprzebierani członkowie Teatru Młodszych

powitali zebranych „Pastorałką od serca do ucha”. Kolędowanie ma bardzo długą historię. Pierwsze wzmianki o wizytowaniu domostw przez przebranych ludzi w maskach pojawiły się między XIII a XV w. Najstarszą zachowaną polską kolędą jest pieśń

pochodząca z 1424 roku, zaczynająca się od słów *Zdrów bądź, królu anielski*. W polskim dorobku kulturalnym zachowało się ponad 500 kolęd i pastorałek.

Pierwotnie kolędowanie związane było z zaklaniem urodzaju i płodności. Zarówno stroje kolędników, jak i ich zachowania oraz śpiewane lub recytowane rytualne teksty cechowała wyraźna wiara w magiczną moc sprawczą wypowiedzianych słów. Sama obecność kolędnika była uznawana za dar. Za życzenia posłane w różnych postaciach należały się podarunki w formie

śpiewana od ponad 200 lat, przepiękna polska kolęda o charakterze kołysanki *Lulajże Jezuniu...* Grano i śpiewano także kolędy wesole i żywiołowe, jak: *Dzisiaj w Betlejem, Do szopy hej pasterze, Pójdźmy wszyscy do stajenki, Przybieżeli do Betlejem, Anioł*

pasterzom mówił, która jest jedną z najstarszych polskich kolęd – ma ponad 400 lat!

Oprócz kolęd tradycyjnych dzieci i młodzież zaśpiewały pastorałki: *Małą miłość, Pastuszkowie, bracia mili, Gdy Pan Jezus się narodził, Gore gwiazda Jezusowi, Pastorałkę od serca do ucha.*

Wieczór był niezwykły. Repertuar bardzo zróżnicowany. Licznie zgromadzona w sali publiczność włączała się do śpiewania i doceniała artystów wielkimi brawami.

pożywienia lub pieniędzy.

Kolędownali: Tarnogrodzka Orkiestra Dęta z Grzegorzem Sztajnmlerem na czele, Zespół Wokalny TOK z instruktorką Grażyną Barcicką, Krystyna Kita – członkini klubu seniora i Tarnogrodzkiej Kapeli Ludowej, Teatr Młodszych oraz licznie zgromadzona publiczność. Imprezę poprowadzili członkowie Teatru Młodych TOK. Wybrzmiały kolędy tradycyjne i bardzo znane, jak np. *Cicha noc, święta noc...* która skomponowana ponad 200 lat temu, nadal pozostaje najpopularniejsza, nie dając szans innym utworom, *Gdy śliczna Panna...*

Za kolędę dziękujemy, zdrowia, szczęścia Wam życzymy na ten nowy rok!

Monika Komosa

Ferie z KULTURĄ w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury

Tarnogrodzki Ośrodek Kultury po raz kolejny zorganizował dla dzieci zajęcia podczas pierwszego tygodnia ferii. W poniedziałkowe przedpołudnie dzieci tańczyły i ćwiczyły z Małgorzatą Zając, następnie uczestniczyły w warsztatach z rękodzieła, podczas których wykonywały serca – wyklejanki dla babć i dziadków. We wtorek, pod okiem Magdaleny Grabińskiej – Serek, mali artyści rozwijali zdolności malarskie, później zaś obejrżeli bajkę. Środa była kolejnym dniem z tańcem i rękodziełem. Atrakcją czwartkową były zajęcia plastyczne i wspólnie obejrzana bajka. Piątek przebiegał pod znakiem

teatru. Przed południem uczestnicy „Ferii z kulturą” obejrżeli spektakl teatralny „Pipi Skarpetka” przygotowany przez Studio Teatralne Krak –Art z Krakowa, a następnie wzięli udział w zajęciach teatralnych zorganizowanych przez Monikę Komosę.

Zajęcia prowadzone przez instruktorów TOK cieszyły się dużym zainteresowaniem - w każdych uczestniczyło od pięćdziesięciorga do siedemdziesięciorga dzieci. Podczas „Ferii z kulturą” mali uczestnicy, bawiąc się, rozwijali swoją wyobraźnię, kreatywność, ćwiczyli zdolności manualne i ruchowe.

31. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy za nami!

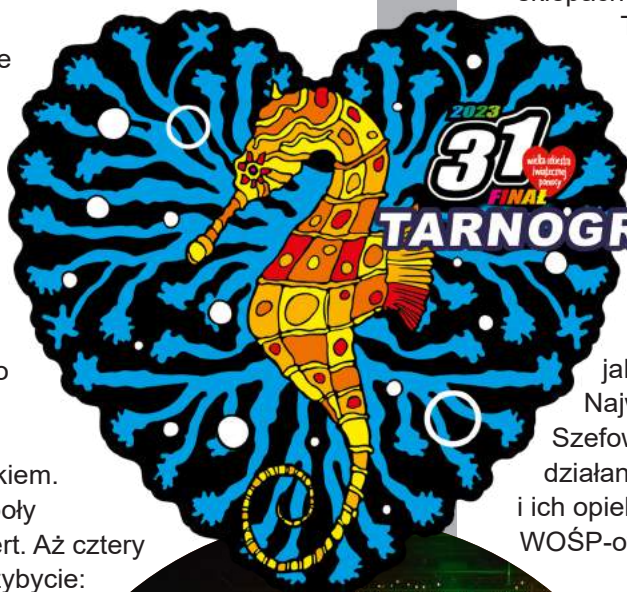
W Tarnogrodzie świętowaliśmy hucznie. Przygotowania do finału WOŚP rozpoczęliśmy kilka miesięcy temu. Zbieraliśmy przedmioty na licytację na Allegro i na stacjonarną Tarnogrodzką Aukcję z Serduszkim. Zaprosiliśmy zespoły rockowe na koncert. Aż cztery zadeklarowały przybycie: Fire LBL, Mchem Porosło, Kaldera i Rockout. Grupy taneczne TOK i Tarnogrodzka Orkiestra Dęta z zapalem przygotowywały swoje występy.

Dary na licytację skrupulatnie i sprawiedliwie dzieliliśmy na Allegro i te, które miały nam posłużyć do wspólnej zabawy na aukcji stacjonarnej w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury. Dzięki hojności darczyńców i licytujących podczas Tarnogrodzkiej Aukcji z Serduszkim zebraliśmy prawie 8000 zł. Mieliśmy tak wiele rzeczy i usług, że nie zdołaliśmy wszystkiego zlicytować. Resztę rzeczy umieścimy

na Allegro. Wolontariusze, kwestując na ulicach Tarnogrodu, Woli Różanieckiej i Różańca – zebrali do puszek imponującą kwotę, która razem z zawartością Sztabowych Puszek Stacjonarnych stojących w siedmiu sklepach i punktach usługowych i gastronomicznych w Tarnogrodzie, dała sumę 13259,13 zł.

14 marca dostaliśmy ostateczne podsumowanie z Fundacji i jest nam niezwykle miło poinformować, że nasz Sztab 5735 Tarnogród zebrał tym roku na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy 37 254,88 zł.

Dziękujemy bardzo WSZYSTKIM, którzy w jakikolwiek sposób wspierali działania sztabu. Największe podziękowania składamy na ręce Szefowej Sztabu Anny Kuziak, która koordynowała działania wszelakie. Dziękujemy wolontariuszom i ich opiekunom, dziękujemy fundatorom rzeczy na WOŚP-owe aukcje, dziękujemy grupom tanecznym

Tarnogrodzkiego Ośrodka Kultury z Małgorzatą Zajęc na czele, Tarnogrodzkiej Orkiestrze Dętej z kapelmistrzem Grzegorzem Szeinstem, który również współprowadził Tarnogrodzką Aukcję z Serduszkami.

Dziękujemy Gabrieli Zajęc za piękny śpiew, Mai Kurzydło za recytację. Zespołom Fire LBL, Kalderze i Mchem Porosło za świetny rockowy klimat. Pawłowi Jaskowi za podzielenie się swoimi muzycznymi kontaktami.

Dziękujemy komisji finansowej: Agnieszce Fus, Jerzemu Greli i Arkadiuszowi Truszowi.

Dziękujemy wszystkim licytującym i kupującym na naszych aukcjach. Dziękujemy za każdą złotówkę wrzuconą do puszek.

Dziękujemy właścicielom sklepów i punktów usługowych, w których stały Sztabowe Puszeki Stacjonarne. Były to: JD Beauty, Nad Żółtą Nitką, U Pszczółki, Świat Dziecka, Upominki U ANDZI, Delikatesy Centrum, Głodny Zajęc. Dziękujemy Dorocie Skrzypek i Lubie Kicie za przygotowanie stoiska ze słodkimi i wykwintnymi przysmakami, a Klubowi Kobiet Aktywnych za piernikowe WOŚP-owe serduszka – cały dochód z dwóch stoisk został przekazany na rzecz Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Dziękujemy

Państwu Kapkom za pizzę, właścicielom Smaków Kresowych za słodkie wypieki, Pani Dorocie Skrzypek za bigos dla wolontariuszy i występujących artystów, zaangażowanym dzieciom i młodzieży za smakowite gofry i za opiekę nad najmłodszymi podczas finału w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury.

Pomaganie jest dziecinnie proste!

Do zobaczenia na 32. Finału WOŚP za rok.

Monika Komosa
/Sztab 5735 Tarnogród/

Z życia Środowiskowego Domu Samopomocy

Trudne rozstania

ręce Przewodniczących Rady oraz wszystkich Komisji. Obserwując pracę Rady, wyraża wdzięczność, że każda Rada Miejska troszczy się o rozwój i dobro naszej Małej Ojczyzny, tj. gminy Tarnogród.

20 lutego 2023 roku odbyło się uroczyste pożegnanie dyrektora Środowiskowego Domu Samopomocy w Tarnogrodzie Elżbiety Kyc, która przeszła 27

lutego 2023 roku na emeryturę. Każde rozstanie w życiu człowieka zazwyczaj wyciska łzy smutku, szczególnie kiedy odchodzi się po 43 latach. Pani Ela podkreśliła, że praca zawodowa zawsze przynosiła jej ogromną radość, zarówno kiedy pracowała w Przedszkolu Miejskim, jak i w Środowiskowym Domu Samopomocy w Tarnogrodzie. Podziękowania płynęły od przedstawicieli władz wojewódzkich, samorządowych, dyrektorów z wielu Środowiskowych Domów Samopomocy województwa lubelskiego

oraz kierowników i dyrektorów lokalnych jednostek budżetowych. Elżbieta Kyc także podziękowała każdemu za wsparcie, dobre słowo oraz współpracę. Będąc dyrektorem przez trzydzieści lat (siedem lat w oświacie, w dwóch przedszkolach – przyzakładowym i miejskim oraz dwadzieścia trzy lata w Środowiskowym Domu Samopomocy w Tarnogrodzie, wielokrotnie uczestniczyła w sesjach i komisjach różnych rad. Za te wszystkie lata współpracy składa serdeczne podziękowania obecnej Radzie oraz Radnym poprzednich kadencji za różnorodne wsparcia, spotkania, owocne dyskusje. Podziękowania składa na

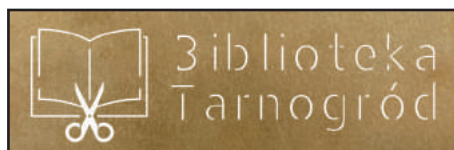
Odchodząc ze Środowiskowego Domu

Samopomocy, zostawia Dom zadbany, uczestników bezpiecznych z najlepszą kadrami, którą sama przyjmowała do pracy, oraz z nowym dyrektorem. Środowiskowy Dom Samopomocy w Tarnogrodzie jest utrzymywany ze środków finansowych pochodzących od Wojewody

Lubelskiego. Na bieżąco wykonywane były niezbędne remonty, np. zabezpieczenie i naprawa ciekącego dachu, dwukrotne odnowienie elewacji budynku, wymiana okien i drzwi, rozbudowa świetlicy, remont i wyposażenie kuchni, instalacja windy, kostka wokół budynku, ogrodzenie i odgrzybianie budynku. To inwestycje finansowane w całości przez wojewodę oraz sponsorów, którym należą się szczególne podziękowania. Każde wsparcie finansowe wpływało

Wieści z biblioteki

PULSUJĄCE SERCE TARNOGRODU

Instytut Książki przygotował zbiór reportaży o bibliotekach zmodernizowanych w ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa. Publikacja „Dobre miejsca. Reporterska podróż po bibliotekach” powstała po to, by inspirować i pokazać, jak nieocenioną wartość może przynieść lokalnej społeczności dopasowana do jej potrzeb biblioteka.

Na „Dobre miejsca. Reporterska podróż po bibliotekach” złożyło się 7 reportaży z bibliotek, które zmieniły się dzięki „Infrastrukturze bibliotek”, czyli działaniom realizowanym w ramach

Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 Priorytetu „Biblioteka+. Infrastruktura bibliotek” realizowanego w latach 2011-2015 oraz Priorytetu 2 NPRCz z lat 2016-2020. W ciągu tych edycji dofinansowano 442 biblioteki, w szczęśliwej 7 znalazła się tarnogrodzka biblioteka.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0 to największy i jeden z najważniejszych programów wieloletnich Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jego celem jest m.in. wsparcie, promocja i rozwój czytelnictwa w Polsce, kształtowanie postaw pro-czytelniczych, wzmacnianie roli bibliotek publicznych jako lokalnych ośrodków życia społecznego i centrów dostępu do kultury i wiedzy.

„Tych siedem reportaży to opowieści o tym, jak piękne mury i funkcjonalne przestrzenie wypełniane są wartościową treścią; jak marzenia przemieniają się w czyny; jak z zapomnienia wydobywana i kształtowana jest lokalna tożsamość, na której budowana jest tożsamość Narodu i Państwa” – Dariusz Jaworski Dyrektor Instytutu Książki.

Publikacja dostępna jest w wersji elektronicznej (link): <https://instytutksiazki.pl/download.php?path=sections/>

CZY WIESZ, ŻE...?

W tym roku już po raz 22. w Regionalnym Centrum Edukacji Zawodowej zorganizowany został Konkurs Ortograficzny „Żółty Orzech”, którego celem jest nie tylko sprawdzenie znajomości ortografii, ale też promowanie kultury, obyczajów i obrzędów regionu biłgorajskiego.

Jesteśmy dumni, że tematem dyktanda była tarnogrodzka biblioteka.

Konkurs, jak co roku, został przygotowany przez dyrekcję Regionalnego Centrum Edukacji Zawodowej oraz samorząd uczniowski.

Zwycięzcy konkursu w kategorii szkół podstawowych:

I miejsce - Lena Kukiełka, SP im. Dzieci Zamojszczyzny w Aleksandrowie

II miejsce - Maja Podolak, SP im. M. Romanowskiego w Józefowie

III miejsce - Marlena Godzisz, Zespół Szkół Samorządowych im. Jana Pawła II w Tereszpolu - Zaorendzie

wyróżnienie - Amelia Piela, SP w Woli Dereźniańskiej

Zwycięzcy konkursu w kategorii szkół ponadpodstawowych:

I miejsce - Jakub Trybalski, I Liceum im. ONZ w Biłgoraju

II miejsce - Michał Dziura, I Liceum im. ONZ w Biłgoraju

III miejsce - Jeremiasz Osuch, Regionalne Centrum Edukacji Zawodowej w Biłgoraju

wyróżnienie - Weronika Pyzio, Regionalne Centrum Edukacji Zawodowej w Biłgoraju

Joanna Puchacz

ŻYWA BIBLIOTEKA I NOŻYCE

Audycja o tarnogrodzkiej bibliotece w Polskim Radiu Lublin. Reportaż został przygotowany przez Czesławę Borowik - kierownika Redakcji Reportażu.

Tarnogród ma w herbie nożyce i to – jak powiada emerytowana nauczycielka Halina Sarzyńska – zobowiązuje. W miejskiej bibliotece przecinamy bariery wieku, narodowościowe, wyznaniowe, granice między miastem i wsią.

Marcin Magoch (pracownik jednej z firm) i Grzegorz Szymanik (urzędnik) spotykają się w bibliotece, by radzić w ramach Stowarzyszenia Terra Tarnogrodensis o tym, jak można byłoby wzbogacić zbiory zabytków archeologicznych wyeksponowane w gablotach. Ambitna licealistka Oliwia Olejnicka poruszona dramatyczną historią swojego miasta, w tym Żydów – zapewnia, że będzie dbała, by pamięć o tym, co tu się wydarzyło, nie umarła. Chce w przyszłości wpływać na politykę państwa. Czuwająca nad multistrefą Anna Buńko dba, by milusińscy czuli się dobrze. A niezastąpiona długoletnia dyrektor biblioteki Joanna Puchacz z radością czuwa nad tym, co tu się dzieje. Na piętrze, we wnętrzu sali modlitewnej, pochyla się nad gablotami z nożyczkami i z dumą podkreśla, że to chyba jedyne takie muzeum na świecie. Na poddaszu, gdzie podobno straszy, skrupulatnie gromadzi przedmioty, które w tej okolicy traktuje się jak świadków historii. Jest tam m.in. Matka Boska Dzieci Zamojszczyzny wywiezionych z Tarnogrodu przez niemieckich okupantów w czasie II wojny światowej.

W przepięknej urody XVII – wiecznej synagodze, gdzie to wszystko się dzieje, tuż pod Aron ha-kodesz – szafą ołtarzową służącą do przechowywania Tory – na skrzypcach gra 12-letnia Iryna z Równego w Ukrainie. I tylko Jan Gleń, pracujący w pobliskiej kopalni gazu pasjonat beletrystyki z wątkami historycznymi, przypominając z zapamiętanej lektury tułaczkę m.in. polskich dzieci, które wydostały się z sowieckiej Rosji do Persji z Armią Andersa, uświadamia nam, że historia jednak kołem się toczy i lubi się niestety powtarzać.

Joanna Puchacz

WIECZÓR POEZJI DOROTY POKAROWSKIEJ

Nie wiem czy lubisz poezję?...

Wierzę, że choćby odrobinę...

Mam taką nadzieję

Że zostaniesz tu choćby na chwilę.

Dorota Pokarowska

W ramach Międzynarodowego Dnia Poezji 24.03.2023 roku w Bibliotece Miejskiej w Tarnogrodzie odbył się autorski - a jednocześnie debiutancki - wieczór poezji Doroty Pokarowskiej – mieszkanki Różańca Pierwszego.

Przepiękna interpretacja wierszy Doroty Pokarowskiej przez Iwonę Dziakoń przeniosła nas w świat piękna, dobroci i tęsknoty za chwilą refleksji. Bo kiedy życie pędzi bez opamiętania, poezja pomaga zatrzymać ten świat choćby na chwilę, a słowa wierszy Doroty to dźwięki, które tworzą melodię.

Miłą niespodzianką sprawił nam pan Feliks Kuna z Woli Radzięckiej – autor kilku tomików poezji, prezentując najnowszy wiersz dotyczący spotkania z Dorotą

Pokarowską „Pogadajmy o pogodzie”.

Gościnnie z recitalem poezji śpiewanej wystąpiła Maja Bielak – uczestniczka The Voice of Kids.

GDZIE MIESZKAŁA MAŁA?

W Bibliotece Miejskiej w Tarnogrodzie 9 marca 2023 r. miała miejsce promocja książki „Kot Mali”. Autorka Mała Kacenberg (Szorer) urodziła się w 1927 roku w Tarnogrodzie. W swoim pamiętniku opisała realia

drugiej wojny światowej i tragiczną sytuację narodu żydowskiego. Mała jako dwunastoletnie dziecko zostaje zamknięta w getcie w Tarnogrodzie. Wymyka się z niego, by zdobywać jedzenie dla rodziny. Zostaje postawiona przed dylematami, które złamałyby dorosłego. Jak ma powiedzieć rodzicom, że jej brat został zastrzelony? Czy powinna uciekać z Tarnogrodu, wiedząc, że zostawia swojego dziadka na pewną śmierć?

W swoim pamiętniku opowiada o samotności w czasie wojny, kiedy jedyną przyjaciółką jest kotka. Przybędą

okazuje się Aniołem Stróżem ostrzegającym ją przed nazistami. Jej towarzystwo pozwala Mali przezwyciężyć strach, kiedy musi się ukrywać w ciemnym lesie. Książki takie jak ta – które są wspomnieniami – nie podlegają ocenie, bo jak można oceniać ludzkie przeżycia? Po prostu się je czyta. W historii Mali pomimo wielu tragedii znajdziemy też coś dobrego – nieprzeniknioną wolę życia i nadzieję. To niesamowite, ile siły miała ta mała dziewczynka i ile przeszła. Musicie poznać jej losy.

W spotkaniu uczestniczyli: Kamil Kopera – historyk z Instytutu Pileckiego w Warszawie związany z programem „Zawołani po imieniu” poświęconym Polakom, którzy zostali zamordowani za udzielanie pomocy Żydom, dr Dorota Skakuj z Muzeum Ziemi Biłgorajskiej, Teresa Lis, która jako dziecko wraz z rodzicami została wysiedlona do Niemiec w 1943 roku, burmistrzowie – Paweł Dec i Tomasz Legieć, młodzież z Tarnobrodzkiego Muzeum Nożyczek, Różańca, Luchowa i Woli Różanieckiej, regionaliści oraz mieszkańcy Tarnobrodzkiego Muzeum Nożyczek.

Chętni, którzy chcą poznać losy Mali, mogą wypożyczyć książkę w naszej bibliotece.

Joanna Puchacz

NOWE „PEREŁKI” W TARNOBRODZKIM MUZEUM NOŻYCZEK

Nożyczki samurajskie pochodzące z Japonii przekazane zostały przez Krzysztofa i Natalię Puchacz.

Pochodzące z Portugalii dziewiętnastowieczne nożyczki zostały zakupione na tzw. „Targu Złodziei” w Lizbonie. Do Tarnobrodzkiego Muzeum Nożyczek podarował je

Roman Wróblewski – pianista, producent muzyczny i kompozytor. Są to obecnie jedne z najciekawszych i

najstarszych eksponatów w naszych zbiorach.

Joanna Puchacz

WYSTAWA MALARKI – KRYSZYNY PADIASEK

Krystyna Padiasek urodziła się na Mazurach. Jako dziecko przyjechała wraz z rodziną w naszą stronę. Ukończyła Wyższą Szkołę Zarządzania i Administracji w Zamościu oraz Informację Naukową i Bibliotekoznawstwo na UMCS w Lublinie.

Inspiruje ją otaczające życie oraz wydarzenia na świecie. Bibliotekarka oraz animatorka dzieci i młodzieży.

W wolnych chwilach pisze wiersze, uwielbia czytać książki. Zdolności artystyczne odziedziczyła po swoim ojcu.

Joanna Puchacz

Dzień Piżamy

w Szkole Podstawowej im. Kardynała
Stefana Wyszyńskiego w Różańcu

misiów na chuście animacyjnej.

Po południu świetlica szkolna przygotowała dla klas
I-III wieczorek pod tytułem „Piżama KOD”. Jego celem

W Dniu Piżamy solidaryzujemy się z dziećmi z oddziałów onkologicznych, których codziennym ubiorem jest właśnie piżama. Odziały przedszkolne już od rana brały udział w akcji. Maluchy śniadanie zjadły na podłodze wśród koców i poduszek, słuchając muzyki „na dobranoc”. Podczas zajęć został stworzony klimat nocy. Nasza bibliotekarka Anna Borowa przeczytała kilka wierszy maluchom i zaczęły się zabawy: bitwa na poduszki, zawijanie w koc, układanie piramidy, podrzucanie

było zaciekawienie informatyką poprzez zabawę. Pierwszy panel zadaniowy przeprowadził nasz doświadczony matematyk Bogusław Koś. Dzieci uczyły się razem z Photon Robotem Edukacyjnym. Kolejny blok tematyczny miała Anna Sereda, która po angielsku zakodowała kilka zabaw. Czas pomiędzy panelami wypełniła Katarzyna Antolak kodowanym torem przeszkód i zabawą w chowanego w ciemnościach.

Opracowała:
Katarzyna Antolak

Sukces młodego poety z Różańca

Uczeń Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim nagrodzony w IX ogólnopolskim konkursie poetyckim „Przyroda jaką znam”.

*Wieje wiatr, kotysze liście drzew,
wśród gałęzi słysząc ptaków śpiew.
Ta piękna muzyka latem na Roztoczu rozbrzmiewa,
niosąc ukojenie od drzewa do drzewa.*

Tak rozpoczyna się jeden z nagrodzonych wierszy naszego ucznia klasy V. Jakub Gancarz wziął udział w IX edycji ogólnopolskiego konkursu poetyckiego „Przyroda jaką znam” zorganizowanego przez Roztoczański Park Narodowy i WFOSiGW w Lublinie. Konkurs objęty został honorowym patronatem Kuratorium Oświaty w Lublinie. Założeniem i celem konkursu było rozbudzanie wyobraźni i wrażliwości na otaczającą nas przyrodę.

Jakub przygotował dwa wiersze pt. „Magia Roztocza” i „Przygoda na Roztoczu”, za które otrzymał III miejsce w kategorii „Szkół Podstawowych”. Utwory te charakteryzują się przede wszystkim trafnym ujęciem tematu, wrażliwością na otaczający świat oraz własnymi doświadczeniami obcowania z przyrodą.

Serdecznie gratulujemy Jakubowi, który reprezentował naszą szkołę. Życzymy mu dalszych sukcesów.

„Magia Roztocza”

*Wieje wiatr, kotysze liście drzew,
wśród gałęzi słysząc ptaków śpiew.
Ta piękna muzyka latem na Roztoczu rozbrzmiewa,
niosąc ukojenie od drzewa do drzewa.*

*Miło jest wędrować w pięknym otoczeniu,
gdy nogi zabolą- usiąść na kamieniu.
Wstuchać się w szum wody, zamknąć oczy błogo,
odetchnąć czystym powietrzem przed dalszą
drogą.*

*Szumem wodospadu w głąb lasu niesieni,
rozpoznawać pierwsze oznaki jesieni.*

*Kolorowe liście, dojrzała jarzębina,
Złotą Polską Jesień wszystkim przypomina.*

*Gdy liście opadną, śnieg pola pokryje,
zaśnie serce drzewa, jeź w norkę się skryje.
Wraz z wiosną powróci do życia przyroda,
rozpocznie się nowa na Roztoczu przygoda.*

„Przygoda na Roztoczu”

*Był piękny dzień, słoneczny dzień,
wybraliśmy się na spacer do lasu.
Przed wyjściem z domu tata powiedział:
Dzieci tylko nie róbcie hałasu!*

*Szliśmy wąskimi leśnymi ścieżkami,
wśród pięknych brzoź i paproci.
Ptaki umilały nam czas swoimi piosenkami,
roztaczając wokół atmosferę szczęścia i dobroci.*

*Rzeka Tanew dostarczała nam orzeźwienia,
kująco chłodziła nasze nogi.
Szum wodospadów przynosił odprężenie,
zachęcał nas do dalszej drogi.*

*Szliśmy więc dumnie widoki podziwiając,
w lodowatej wodzie skacząc po kamieniach.
W sercu drzew wiewiórki szukając,
ależ to będą piękne wspomnienia.*

*Czas spędzony na Roztoczu to super przygoda,
dostarczył nam wrażeń, miło spędzonego czasu.
Tylko tata wciąż powtarzał:
Dzieci nie róbcie hałasu!*

XVI SPOTKANIE Z POEZJĄ POD HASŁEM: „JESTEM SOBIE SAMOCHWAŁA...”

- ZASADY DOBREGO ZACHOWANIA

W piątek 10 marca 2023 r. w Przedszkolu Miejskim w Tarnogrodzie odbyło się już XVI Spotkanie z Poezją pod hasłem: „Jestem sobie Samochwała...” – zasady dobrego zachowania. To wyjątkowe i uroczyste wydarzenie na szczeblu gminnym było wspaniałą okazją do posłuchania utworów artystów – poetów, którzy przez swoją twórczość wychowują młode pokolenia Polek i Polaków. Celem głównym spotkania było promowanie poezji dziecięcej i wdrażanie zasad dobrego zachowania oraz pokonywanie lęku przed publicznym wystąpieniem. Wspólne recytowanie doskonale wpisało się również w realizowany w naszej placówce Międzynarodowy Projekt Czytelniczy „Magiczna moc bajek”. Podczas przeglądu można było usłyszeć utwory takie jak: „Porządki” Iwony Róży Salach, „Piękne zwyczaje” Czesława Janczarskiego, „Pomidor” Jana Brzechwy, „Zachowanie przy stole” Agnieszki Borowieckiej, „Kredki” Leszka Posyniaka, „Zasady przedszkolaka” Barbary Szelągowskiej, „Magiczne słowa” i „Grzeczność na co dzień” Urszuli Kowalskiej, „Kwokę” Jana Brzechwy oraz „Zwroty grzecznościowe”, „Grzeczną rymowanekę”, „Trzy słowa”, „Samochwałę” Jana Brzechwy, a także wiersz „O zachowaniu się przy stole”.

W uroczystości wzięli udział reprezentanci wszystkich grup wiekowych z Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie oraz trzy- i czterolatki ze Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim, dzieci 5- i 6-letnie ze Szkoły Podstawowej w Luchowie Dolnym oraz dzieci 6-letnie ze Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim. Wszyscy młodzi artyści byli doskonale przygotowani i reprezentowali wysoki poziom. Recytowali wiersze z wielkim przejęciem, dając z siebie wszystko, co odczuwała przedszkolna publiczność, która żywo reagowała na występy swoich rówieśników. Na zakończenie spotkania wszyscy mali artyści otrzymali skromne upominki i dyplomy, które wręczyła dyrektor Anna Sidor. Dziękujemy.

A jako podsumowanie przeglądu niech posłuży wiersz Jagody Januszko:

Kultura to nie surowe przepisy, które nas ograniczają.

Uwierzcie mi, one nam bardzo pomagają.

Ludzie od razu życzliwiej na Ciebie patrzą.

Teraz, wczoraj, dzisiaj – dobre maniery zawsze dobrze o Tobie świadczą.

Uważaj, nie myśl tylko o sobie.

Rozejrzyj się dookoła... To tylko sklep, autobus, szkoła.

Ale i tam spotkania z kulturą uniknąć nie zdołasz.

Latem, w wakacje także savoir-vivru przestrzegaj.

Na pewno od kultury nie odpoczywaj.

Elegancki, kiedy trzeba, włóż strój.

Zima czy lato – nic się nie bój.

A przy stole pamiętaj: mów proszę, dziękuję.

Chlipanie i mlaskanie to zachowanie na dwójce.

Haniebnie jest również plotkowanie

O cioci, koleżance – o! nieladnie, nieladnie.

Urazić tak możesz.

A gdy już postąpisz tak niekulturalnie,

Nie cofaj się w kąt, lecz powiedz : przepraszam.

I zapamiętaj – na co dzień, od święta, po prostu zwyczajnie

Etyki słowa i savoir-vivru przestrzegaj.

MIĘDZYNARODOWY KONKURS PLASTYCZNY „60. URODZINY BOLKA I LOLKA” W RAMACH MIĘDZYNARODOWEGO PROJEKTU CZYTELNICZEGO „MAGICZNA MOC BAJEK”

W lutym 2023 r. dzieci z Przedszkola Miejskiego w Tarnogrodzie przystąpiły do Międzynarodowego Konkursu Plastycznego „60. urodziny Bolka i Lolka” organizowanego w ramach Międzynarodowego Projektu Czytelniczego „Magiczna moc bajek”. Organizatorem było Bajkowe Prywatne Przedszkole w Jaśle. Działania w rodzimej placówce koordynowały Agnieszka Szteinmiller i Anna Duda. Ideą konkursu było przybliżenie kultowych postaci Bolka i Lolka, sympatycznych bohaterów jednego z polskich seriali animowanych dla dzieci. Pomysłodawcą popularnej w kraju i za granicą serii filmów o przygodach Bolka i Lolka jest Władysław Nehrebecki – polski reżyser, twórca filmów animowanych, jeden z pionierów polskiej animacji. Bolek i Lolek to również bohaterowie wersji książkowej, ich przygody w barwny i ciekawy sposób opisują polscy pisarze dla dzieci, a dzięki wielu wydawnictwom dzisiejsze pokolenie może ich poznać i zatopić się w ich przygodach.

CELE KONKURSU:

-Rozwijanie zainteresowań czytelniczych, propagowanie idei głośnego czytania książek

-Rozwijanie umiejętności przedstawiania w pracy plastycznej utworu literackiego

-Propagowanie twórczości polskich pisarzy

-Kontakt ze światem wartości w prezentowanych bajkach o Bolku i Lolku

-Pobudzanie inwencji twórczej, wyobraźni, fantazji

-Doskonalenie warsztatu plastycznego, poznawanie

różnorodnych form i technik plastycznych
TEMAT PRACY KONKURSOWEJ:

Przedmiotem konkursu było zilustrowanie na formacie A4 dowolną, płaską techniką jednej z przygód Bolka i Lolka w oparciu o czytany tekst. Elementem działania w

ramach konkursu było głośne czytanie dzieciom przygód Bolka i Lolka, które były inspiracją do wykonania przez dzieci konkursowej pracy plastycznej.

Do konkursu w Przedszkolu Miejskim w Tarnogrodzie przystąpiło łącznie 44 dzieci ze wszystkich grup wiekowych.

Wszystkie prace zostały wykonane bardzo starannie i z dużą pomysłowością. Stanowią część wspaniałej dekoracji korytarza głównego. Dwie wytypowane prace zostały wysłane w dalszą drogę konkursową. Gratulujemy wszystkim wykonawcom.

Agnieszka Szejn Miller

RODZICE DZIECIOM

W marcu z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru w Przedszkolu Miejskim w Tarnogrodzie odbył się teatryk pt. „Wojna z mikroorganizmami” z fragmentem bajki „Czerwony Kapturek”, który został przygotowany przez rodziców dzieci z grupy PSZCZÓŁEK pod kierunkiem Małgorzaty

Grabias. Aktorzy wspaniale wcieli się w postacie z bajki, stworzyli pomysłów stroje, nauczyli się też elementów tanecznych. Takie działanie miało przede wszystkim zainteresować najmłodszych sztuką na „żywo”, przybliżyć literaturę, a co najważniejsze, sprawić radość dzieciom. Niewątpliwie się udało. Na pewno przedstawienie pozostawiło u dzieci miłe wspomnienia,

których częścią są ich kochani rodzice.

Drodzy Rodzice!

Dziękujemy Wam za ogromne zaangażowanie włożone w przedstawienie, za poświęcony Wasz wolny czas na próbach, a przede wszystkim za końcowy efekt w postaci pięknego widowiska.

Małgorzata Grabias

POWITANIE WIOSNY

**W PRZEDSZKOLU MIEJSKIM W
TARNOGRODZIE**

Nie zabrakło również prac plastycznych dotyczących pierwszych oznak kolejnej pory roku.

21 marca to pierwszy dzień kalendarzowej wiosny. Tego dnia w naszym przedszkolu bardzo uroczystie dzieci przywitały ten szczególny czas. Nasi milusińscy przygotowali kukłę Marzanny, która została wykonana z ekologicznych materiałów. Nie zabrakło też kolorowych gaików. Przedszkolaki miały okazję obejrzeć przedstawienie pt. „Wiosna w Wiosce Smerfów”, przygotowane przez panie: Violetę Łukaszyk, Małgorzatę Grabias i Jolantę Gawdę-Bryłę. Do zrealizowania inscenizacji zaangażowały się dzieci grupy SMERFY i PSZCZOŁKI, które

Przyjście nowej pory roku, wiosny, jest doskonałą okazją do tego, by uzmysłwić dzieciom, jak wielkie bogactwo niesie ze sobą budząca się do życia przyroda.

W naszym przedszkolu przygotowania do pożegnania zimy i powitania wiosny rozpoczęliśmy dużo wcześniej: zmieniła się dekoracja przedszkola z zimowej na wiosenną, a w salach zazieleniły się kąciki przyrody. Dzieci posadziły cebulki, z których wyrósł szczypiorek, posiały też pierwsze warzywa w skrzynkach stojących na przedszkolnym parapecie.

wspaniale odegrały swoje role. Podczas uroczystości młodzi aktorzy mieli okazję przywołać wiosnę wierszami i piosenkami. Barwne stroje oraz „Taniec

Smerfów”, „Taniec Kwiatów” i „Taniec Pszczółek” dodały atrakcyjności całemu widowisku. Ponieważ w tym dniu pogoda nie sprzyjała marszowi po ulicach Tarnogrodu, dzieci spacerowały z Marzannami i gawkami w

barwnym korowodzie po korytarzu przedszkolnym.

Definitywnie pożegnaliśmy zimę 23 marca 2023 r., maszerując ulicami naszego miasta. W ten sposób dzieci wyraziły swoją radość z przyścia nowej pory roku - wiosny.

*Violetta Łukaszczyk
Małgorzata Grabias*

CO SŁYCHAĆ U TARNOGRODZKICH SENIORÓW

DZIEŃ KOBIET W KLUBIE SENIORA...

9 marca br. w Tarnogrodzkim Klubie Seniora obchodzono Dzień Kobiet. Dlaczego 9 marca? Ponieważ czwartek to dzień, w którym regularnie co tydzień spotykają się tarnogrodzcy seniorzy.

spotkał się z ogromnym aplauzem. Tematem była kompilacja utworów z polskiej literatury, piosenki oraz wypowiedzi znanych postaci w żartobliwym tonie nawiązujące do roli kobiet w świecie. W tym dniu przypadły także urodziny jednej z członkiń klubu pani Marii, więc nie obyło się bez okolicznościowego tortu i pamiątkowych fotografii. Były wspólne śpiewy, dowcipy i skecze oraz poczęstunek. Miłą niespodzianką tarnogrodzkom

Jeden z członków klubu pan Jan przygotował niespodziankę dla pań – występ artystyczny, który

seniorkom przygotowali Burmistrz Tarnogrodu Paweł

Dec wraz Przewodniczącym Rady Miejskiej Dariuszem Dołomisiewiczem, którzy przybyli na spotkanie z życzeniami i naręczami tulipanów. Wszystkie te atrakcje

brawa. Po części artystycznej seniorki wręczyły mężczyznom upominki oraz zaprosiły na poczęstunek. Ten wieczór seniorzy spędzili bardzo miło z humorem, więc na pewno zapadnie im w pamięci.

SENIORZY AKTYWNIE!

W Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury co czwartek

wywołały na twarzach Pań uśmiech i radość, o które tak naprawdę chodzi najbardziej. Miło spędziły ten wieczór.

...ORAZ DZIEŃ CHŁOPAKA

Tydzień później panie zrewanżowały się kolegom z klubu, organizując dla nich niespodziankę z okazji Dnia Mężczyzny. Członkinie Klubu Stanisława - Kucharska i Alicja Mazurek wyrecytowały wiersze związane ze świętem oraz opowiedziały różne humorystyczne historyjki. Natomiast Krystyna Kita, Halina Konopka i Maria

odbywają się spotkania seniorów. Jest to trzydziestoosobowa grupa, która aktywnie spędza czas. Podczas zajęć dbają o swój rozwój intelektualny i fizyczny. Piotr Majcher wyświetla uczestnikom ciekawe ćwiczenia z YouTuba prowadzone przez instruktorkę fitnessu. Opiekunka klubu Renata Ćwik sumiennie dotrzymuje kroku seniorom, biorąc czynny udział w zajęciach. Aby usprawnić pamięć, członkowie klubu wykonują ćwiczenia na koncentrację. Nie brakuje również wspólnych

Bartosik umiliły mężczyznom ich święto śpiewem. Panowie byli pod ogromnym wrażeniem, bili gromkie

śpiewów i żartów. Wszyscy uczestnicy są bardzo zaangażowani w zajęcia. Nasi seniorzy to grupa osób aktywnych i towarzyskich.

Mariola Więclaw

Z pomocą dla Frania!

Dziewczęta ze Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim pod opieką nauczycielek J. Adamowicz, D. Szubiak i B. Zwolak zaprezentowały swoje umiejętności w konkursie tanecznym dla szkół YOU CAN DANCE 2 GENERACJA. Uczennice każdą wolną chwilę spędzały na przygotowaniach do występu. Głównym celem było zaprezentowanie swoich umiejętności oraz pomoc Franiowi w zbiorce środków na leczenie. Ewentualną wygraną w programie chcieliśmy w całości przeznaczyć na pomoc dla chłopca.

Kolejnym pomysłem była zbiórka książek, puzzli i gier dla dzieci. Wraz z nami do pomocy przyłączyły się wszystkie

szkoły z gminy: Szkoła Podstawowa w Woli Różanieckiej, Szkoła Podstawowa w Luchowie Dolnym i Szkoła Podstawowa im. Marii Curie- Skłodowskiej w Tarnogrodzie. W dniach 06.03 -10.03.2023 r. do szkoły cała społeczność lokalna mogła przynosić wyżej wymienione rzeczy. W kolejnym tygodniu zgromadzone rzeczy zostały wystawione na kiermaszu szkolnym. Do każdej zakupionej książki zostały dołączone własnoręcznie wykonane zakładki z podziękowaniem.

Anonimowy darczyńca przekazał piękną kolekcję Historii Literatury Światowej, która została wystawiona na licytację „Ekipa Frania! Licytacje - stawiamy na równe nóżki!” Wszystkie zebrane środki finansowe zostaną w całości przekazane na operację i rehabilitację małego Frania.

Nóżka Frania do uratowania! Pomóż przejść przez drogę do sprawności!

WESPZYJ MNIE

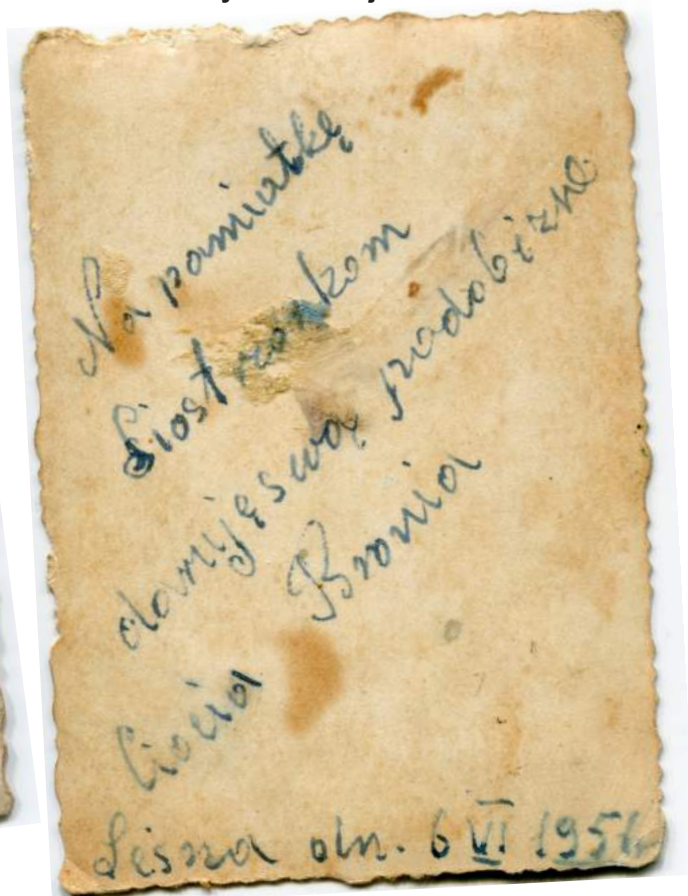
Franio Klucha

Wada kończyny dolnej - Hemimelia strzałkowa podudzia lewego

siepomaga.pl

Z ARCHIWUM MIESZKAŃCÓW

Z archiwum Walerii Łysakowskiej

sztandar ludu

DZIENNIK
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ
PARTII ROBOTNICZEJ

Biała Podlaska • Chełm • Lublin • Zamość

ROK XXXV. NR

3 (10682)

Lublin, czwartek, 4.I.79 r.

Cena 1 zł.

Gra i śpiewa ludowa kapela z Tarnobrodzkiego

Laureatka I nagrody Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu n. Wisłą — Kapela Ludowa Gminnego Ośrodka Kultury w Tarnobrodzkiem (woj. zamojskie) istnieje od 2 lat. Pod opieką instruktora GOK Heleny Zajac, utalentowani, długoletni muzycy: Albin Kor-

niak, Michał i Roch Kęciewiczowie, Jan Pietak, Leon Rak i Tadeusz Jeleń, prezentują na estradach województwa i kraju melodie ludowe ze wsi Luchów, Tarnobrodzkiego i okolic Biłgoraja. Przewspiewki z tych okolic przeważają słuchaczom panie śpiewające z kapelą: Michalina Mulana, Ja-

nina Lębryk, Stefania Banach i Sabina Karpal.

Ubrani w tradycyjne stroje tarnobrodzko - biłgorajskie, mężczyźni w brązowych sukmanach, kobiety w niebieskich żupanach, swym wyglądem, muzyką i śpiewem odtwarzają ginący już folklor biłgorajskiej wsi... (jst)

Kapela na estradzie.

Foto W. Stepień

GOŚCIEŁ U NAS MER MIASTA ZBOROW RUSLAN MAKSYMIIW

Zborów Зборів

27 stycznia 2023 r. w naszej gminie gościł mer miasta Zborow Ruslan Maksymiw. Zborów to nasze partnerskie miasto w Ukrainie położone w obwodzie tarnopolskim. Wizyta była nie tylko okazją do omówienia dalszej współpracy, ale również przekazania

podziękowań od naszych partnerów za okazaną pomoc humanitarną w tak trudnym dla nich czasie. W związku z tym, iż była to pierwsza wizyta strony ukraińskiej, pokazaliśmy teren naszej gminy oraz inwestycje z ostatniego czasu, które wywarły na Merze bardzo duże wrażenie.

UM Tarnobrzeg

WARSZTATY PARTNERSTWA GMIN POWIATU BIŁGORAJSKIEGO DLA ROZWOJU GOSPODARCZEGO

3 lutego 2023 r. w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Tarnogrodzie odbyły się warsztaty Partnerstwa Gmin Powiatu Biłgorajskiego dla rozwoju gospodarczego

obejmującego miasto Biłgoraj oraz gminy: Biłgoraj, Frampol, Księżpól oraz Tarnogród. W spotkaniu uczestniczyli między innymi przedstawiciele instytucji

otoczenia biznesu, pracownicy urzędów, przedsiębiorcy, przedstawiciele szkół oraz organizacji pozarządowych. Warsztaty były okazją do rozmów na temat odnawialnych źródeł energii oraz strategii rozwoju gmin wchodzących w skład partnerstwa.

UM Tarnogród

Eliminacje miejsko-gminne Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej „MŁODZIEŻ ZAPOBIEGA POŻAROM”

ZWIĄZEK OSP RP

W dniu 16 marca 2023 r. w Tarnogrodzkim Ośrodku Kultury odbyły się eliminacje miejsko-gminne Ogólnopolskiego Turnieju Wiedzy Pożarniczej „MŁODZIEŻ ZAPOBIEGA POŻAROM”. Turniej odbył się w 3 kategoriach wiekowych:

- I grupa wiekowa: klasy I – IV (szkoła podstawowa),

- II grupa wiekowa: klasy V – VIII (szkoła podstawowa),
- III grupa wiekowa: (szkoły ponadpodstawowe).

W turnieju wzięło udział 31 osób, byli to uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Woli Różanieckiej, Szkoły Podstawowej im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Różańcu Drugim, Szkoły Podstawowej im. Marii Curie-Skłodowskiej w Tarnogrodzie oraz Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu.

W I kategorii wiekowej 1 miejsce zajął Bartłomiej Bartosik ze Szkoły Podstawowej im. Marii Curie-Skłodowskiej w Tarnogrodzie.

W II kategorii wiekowej 1 miejsce zajęła Gabriela Zajac ze Szkoły Podstawowej im. Marii Curie-Skłodowskiej w

Tarnogrodzie.

W III kategorii wiekowej 1 miejsce zajęła Kinga Wasiowska z Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Różańcu.

Oprócz dyplomów dla każdego z uczestników, dla pierwszych 5 miejsc z każdej kategorii przewidziane były atrakcyjne nagrody, które ufundował Burmistrz Tarnogrodu.

Zwycięzcy rywalizacji eliminacji miejsko – gminnych już 30 marca 2023 r. wezmą udział w eliminacjach powiatowych turnieju.

Zwycięzcom gratulujemy oraz życzymy powodzenia na wyższych szczeblach.

UM Tarnogród

Kolejne środki dla Gminy Tarnogród z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg

28 marca 2023 r. w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie przedstawiciele Gminy Tarnogród: Z-ca

gminnej nr 109510L ul. Kościuszki w Tarnogrodzie oraz budowę drogi gminnej w Tarnogrodzie”, a także

„Przebudowę drogi gminnej w miejscowości Różaniec Pierwszy”. „Cieszymy się, z otrzymanych środków z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. To dodatkowe wsparcie dla naszego samorządu

Burmistrza Tarnogrodu Tomasz Legieć oraz Skarbnik – Aneta Dzduch podpisali z Wojewodą Lubelskim Lechem Sprawką umowy na realizację 2 zadań w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg w 2023 r. na łączną kwotę 932 247,31 zł. Zadania obejmują: „Rozbudowę drogi

Rządowy Fundusz Rozwoju Dróg

**Gmina Tarnogród
otrzymała 932 247,31 zł
z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg**

M. Morawiecki
PREMIER MATEUSZ MORAWIECKI

przy budowie i modernizacji dróg, które przyczynia się głównie do poprawy poziomu życia mieszkańców, poprzez m.in. poprawę infrastruktury drogowej w Gminie Tarnogród” - podkreśla Paweł Dec – Burmistrz Tarnogrodu.

UM Tarnogród

Z PRAC RADY MIEJSKIEJ

29 grudnia 2022 r. odbyła się LI w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) wieloletniej prognozy finansowej,
 - b) uchwalenia Budżetu Gminy Tarnogród na 2023 r.:
 - 1) przedstawienie projektu uchwały wraz z uzasadnieniem Burmistrza Tarnogrodu,
 - 2) przedstawienie opinii Regionalnej Izby Obrachunkowej,
 - 3) przedstawienie opinii komisji stałych,
 - 4) dyskusja,
 - c) udzielenia pomocy finansowej dla Miasta Zamość,
 - d) zmian w wieloletniej prognozie finansowej,

- e) zmiany uchwały budżetowej na 2022 r.
6. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
7. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.
8. Zamknięcie sesji.

15 marca 2023 r. odbyła się LII w bieżącej kadencji sesja Rady Miejskiej w Tarnogrodzie

Porządek sesji:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie kworum.
2. Przedstawienie i przyjęcie porządku obrad.
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
4. Informacja Burmistrza Tarnogrodu o działalności między sesjami.
5. Podjęcie uchwał w sprawie:
 - a) współdziałania z innymi jednostkami samorządu terytorialnego w celu grupowego zakupu energii elektrycznej na lata 2023 i 2024;
 - b) wyrażenia zgody na nabycie na rzecz Gminy Tarnogród nieruchomości gruntowej, położonej w obrębie geodezyjnym Różaniec Drugi;
 - c) zmiany uchwały w sprawie uchwalenia Gminnego

Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2022-2023;

d) podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do korzystania z pomocy społecznej przez

terenie Gminy Tarnogród na rok 2023;

i) zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Tarnogród;

j) udzielenia pomocy finansowej dla Województwa

Bezpośrednie transmisje z obrad Rady Miejskiej w Tarnogrodzie oraz posiedzenia archiwalne na stronie Urzędu Miejskiego w Tarnogrodzie
www.tarnograd.pl <http://sesjeonline.tarnograd.pl>

osoby objęte rządowym programem „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2019-2023;

e) określenia stawki za 1 kilometr przebiegu pojazdu do celów zwrotu rodzicom kosztów przewozu dzieci, młodzieży i uczniów niepełnosprawnych oraz rodziców do placówek oświatowych;

f) utworzenia Młodzieżowej Rady Miejskiej w Tarnogrodzie i nadania jej statutu;

g) powołania Tarnogrodzkiej Rady Seniorów i nadania jej statutu;

h) określenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na

Lubelskiego na realizację zadania publicznego;

k) zmian w wieloletniej prognozie finansowej;

l) zmiany uchwały budżetowej na 2023 r.

6. Przedstawienie informacji z działalności Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

7. Przedstawienie sprawozdania z realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny.

8. Interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.

9. Odpowiedzi na interpelacje, zapytania i wnioski Radnych.

10. Wnioski i wypowiedzi mieszkańców.

11. Zamknięcie sesji.

DRUKARNIA HELVETICA

Oferujemy Państwu:

- ulotki, foldery, wizytówki, plakaty, etykiety samoprzylepne, książki, papiery firmowe, druki samokopiujące, teczki firmowe, pieczątki, zaproszenia ślubne

Biłgoraj, ul. Włosiankarska 13,

tel. 84 686 63 35

www.helvetica.com.pl

Zapraszamy do współpracy

WYDAWCA: Tarnogrodzkie Towarzystwo Regionalne ADRES: 23-420 Tarnogród ul. Rynek 18, tel. 084 689 70 21

REDAKTOR NACZELNY: Władysław Dubaj

email: tok.tarnograd@wp.pl

REDAKTORZY WYDANIA: Renata Ćwik, Piotr Majcher, Tomasz Rogala

SPOŁECZNA RADA REDAKCYJNA: Monika Komosa, Bogdan Grasa, Beata Szczucińska, Krystyna Kowal,

Anna Kuziak, Bożena Śmieciuch, Helena Zając

OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD: Piotr Majcher

KOREKTA: Monika Komosa

ZDJĘCIA: Redakcja

DRUK: Zakład Poligraficzny „Helvetica” Biłgoraj

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiacji tekstów.

MIĘDZYWÓJEWODZKI SEJMIK
WIEJSKICH ZESPOŁÓW
TEATRALNYCH 3-5 MARCA 2023

